

เอกสารประกอบการฝึกอบรม หลักสูตร
“การตรวจรับรองแหล่งผลิต GAP พืช
ตามมาตรฐานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์”
ระหว่างวันที่ ๒๔-๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๖

ณ ห้องประชุม ๑ สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขตที่ ๑

อ.เมือง จ.เชียงใหม่

สารบัญ

- เรื่องที่ 1 การประเมินสมรรถนะและปรับระดับผู้ตรวจประเมิน
- เรื่องที่ 2 การเตรียมความพร้อมเพื่อการรับรองระบบงานหน่วยรับรองตามมาตรฐาน
- เรื่องที่ 3 มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- เรื่องที่ 4 การเทียบเคียงมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร มาตรฐานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กับมาตรฐาน ASEAN GAP
- เรื่องที่ 5 พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

เรื่องที่ 1 การประเมินสมรรถนะและปรับระดับผู้ตรวจประเมิน

โดย นางสาวสุธาทิพย์ การรักษา นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช

**ภารกิจผู้ตรวจประเมิน
การประเมินสมรรถนะและปรับระดับผู้ตรวจประเมิน**

โดย

**นางสาวสุธาทิพย์ การรักษา
นักวิชาการเกษตรชำนาญการ**

**สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าพืช
กรมวิชาการเกษตร**

**การฝึกอบรมหลักสูตร การตรวจรับรองแหล่งผลิต GAP พืช
ตามมาตรฐานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์**

วันที่ 24-28 มิถุนายน 2556

ข้อกำหนด ISO/IEC 17065

1. ขอบข่าย
2. เอกสารอ้างอิง
3. นิยามศัพท์
4. ข้อกำหนดทั่วไป
5. โครงสร้างองค์กร
6. ทรัพยากร
7. กระบวนการรับรอง
8. ระบบการจัดการ

บุคลากรของหน่วยรับรอง

บุคลากรของหน่วยรับรอง

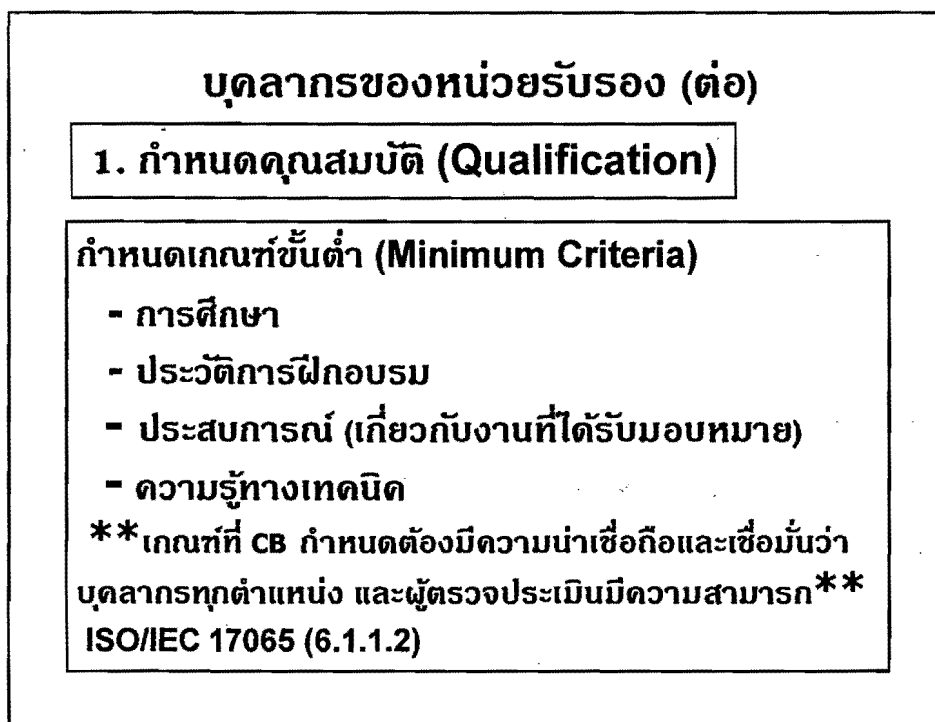
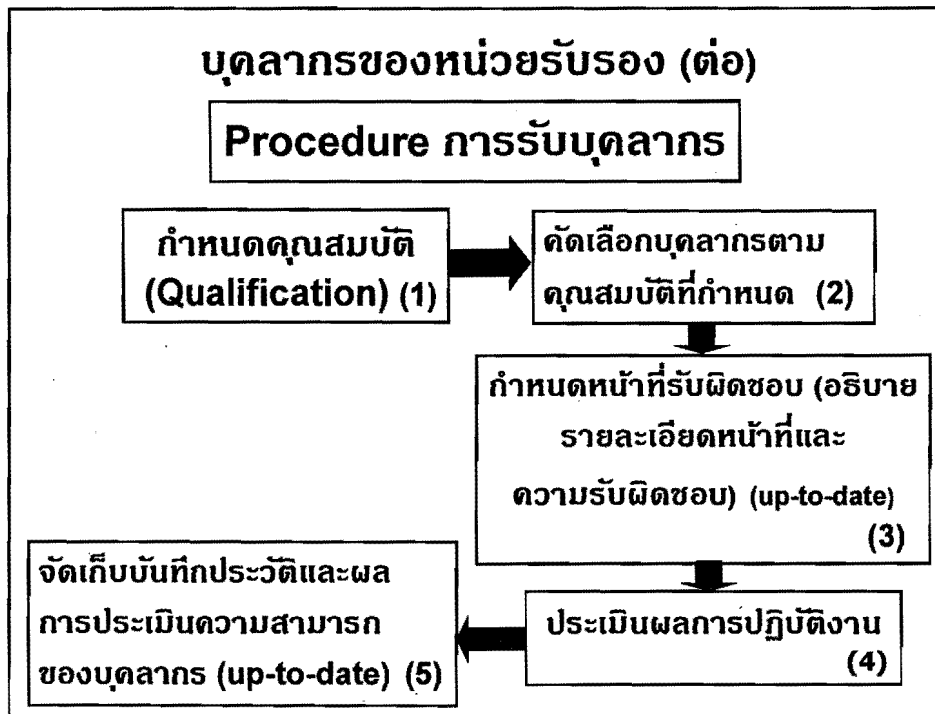
Procedure การรับบุคลากร

- ต้องมีขั้นตอนการรับบุคลากร การคัดเลือก และการฝึกอบรมบุคลากรของหน่วยรับรองและการตรวจเฝ้าระวังการปฏิบัติงาน ISO/IEC Guide 65 (4.5.3 i)

- เน้นให้ชัดเจนมากขึ้น : พิสูจน์ความสามารถของบุคลากรในงานที่ปฏิบัติ

- บอกรายละเอียดของ procedure for management of competencies of personnel a) – e)

New
ISO/IEC 17065
6.1.2.1

คุณสมบัติของผู้ตรวจประเมิน

1. การศึกษา
2. การฝึกอบรม
3. ประสบการณ์การทำงาน
4. ประสบการณ์การตรวจประเมิน
5. ความรู้และทักษะ
6. ลักษณะส่วนบุคคล

คุณสมบัติของผู้ตรวจประเมิน

เกณฑ์คุณสมบัติ	ผู้ตรวจประเมิน ฝึกหัด	ผู้ตรวจประเมิน	หัวหน้าผู้ตรวจ ประเมิน
1. การศึกษา	ขั้นต่ำมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า		
2. การฝึกอบรม	- การตรวจประเมินเพื่อรับรองแหล่งผลิตพืชตาม มาตรฐาน มกษ และเทคนิคการเป็นผู้ตรวจประเมิน/ หัวหน้าผู้ตรวจประเมินระบบการจัดการที่อ้างอิงตาม มาตรฐาน ISO 19011 (ไม่น้อยกว่า 40 ช.ม.) หรือ - ระบบการผลิตพืชตามระบบการจัดการคุณภาพ GAP พืช และผู้ตรวจประเมิน/หัวหน้าผู้ตรวจประเมิน ระบบการจัดการที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ เช่น ISO 9001 ISO 22000 หรือ HACCP (ไม่น้อยกว่า 40 ช.ม.)		

RE-3 : 4.1.1 4.1.2 หน้า 2-3

คุณสมบัติของผู้ตรวจประเมิน

เกณฑ์คุณสมบัติ	ผู้ตรวจประเมินฝึกหัด	ผู้ตรวจประเมิน	หัวหน้าผู้ตรวจประเมิน
3. ประสบการณ์ทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> - ป. ตรี มีประสบการณ์ด้านเกษตรไม่น้อยกว่า 1 ปี - < ป. ตรี มีประสบการณ์ด้านเกษตรไม่น้อยกว่า 2 ปี 	<ul style="list-style-type: none"> - ป. ตรี มีประสบการณ์ด้านเกษตรไม่น้อยกว่า 2 ปี - < ป. ตรี มีประสบการณ์ด้านเกษตรไม่น้อยกว่า 3 ปี 	
4. ประสบการณ์การตรวจประเมิน	ไม่กำหนด	ไม่น้อยกว่า 20 วัน (ช่วง 3 ปี)	ไม่น้อยกว่า 15 วัน (ช่วง 2 ปี)

RE-3 : 4.1.3-4.1.4 หน้า 3-4 5.1.3-5.1.4 หน้า 7 5.2.2 หน้า 10

คุณสมบัติของผู้ตรวจประเมิน

เกณฑ์คุณสมบัติ	ผู้ตรวจประเมินฝึกหัด	ผู้ตรวจประเมิน	หัวหน้าผู้ตรวจประเมิน
5. ความรู้และทักษะ			
5.1 ความรู้และทักษะทั่วไป			
5.2 ความรู้และทักษะเฉพาะ			

RE-3 : 4.1.5 หน้า 4-5 5.1.5 หน้า 8-9

คุณสมบัติของผู้ตรวจประเมิน

เกณฑ์คุณสมบัติ	ผู้ตรวจประเมิน ฝึกหัด	ผู้ตรวจประเมิน	หัวหน้า ผู้ตรวจประเมิน
6. ลักษณะ ส่วนบุคคล	<ul style="list-style-type: none"> - มีบุคลิกน่าเชื่อถือ - มีจรรยาบรรณ - รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น - มีความสามารถในการติดต่อสื่อสาร - มีไหวพริบ - ช่างสังเกต - มีความสามารถในการรับรู้ เข้าใจ ปรับตัว แก้ไขปัญหาได้ตามสถานการณ์ - สามารถสรุปผลโดยการวิเคราะห์และใช้เหตุผลได้อย่างรวดเร็ว - เชื่อมั่นในตนเอง - มีความยุติธรรม - มีความซื่อสัตย์ - มีความสุภาพอ่อนโยน - มีวิสัยทัศน์ก้าวไกล 		

RE-3 : 4.1.6 หน้า 5-6 5.16 หน้า 9-10

บุคลากรของหน่วยรับรอง (ต่อ)

2. คัดเลือกบุคลากรตามคุณสมบัติที่กำหนด

มีความสามารถ ที่เหมาะสมกับงานที่ปฏิบัติ :

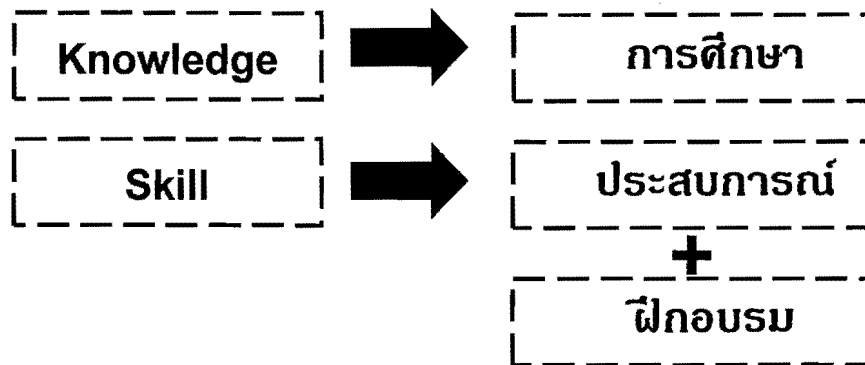
- * ผู้รับคำขอ
- * ผู้ทบทวนคำขอ
- * ผู้ตรวจประเมิน หัวหน้าผู้ตรวจประเมิน
- * คณะทบทวน/ผู้ตัดสินใจให้การรับรอง เป็นต้น

- พิจารณาความเพียงพอ ตามประเภทของการรับรอง
- ภายใต้อาการรับผิดชอบของผู้บริหาร

17065 6.1.1.1, 6.1.1.2

บุคลากรของหน่วยรับรอง (ต่อ)

ความสามารถ (Competence)

บุคลากรของหน่วยรับรอง (ต่อ)

3. กำหนดหน้าที่รับผิดชอบ

อาจกำหนดเป็น Job Description

- นำมาสื่อสารให้ผู้ปฏิบัติงานทราบ
- แก้ไขเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงอำนาจหน้าที่

ISO/IEC 17065 6.1.2.1 (d) ,8.2.5

บุคลากรของหน่วยรับรอง (ต่อ)

หน้าที่ของผู้ตรวจประเมิน

ผู้ตรวจประเมิน กวก. มีหน้าที่ตรวจประเมินระบบการผลิตของเกษตรกรหรือผู้ประกอบการ ว่าสอดคล้องตามมาตรฐานระบบการจัดการคุณภาพการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช (GAP) หรือมาตรฐานการผลิตพืชอินทรีย์ กรมวิชาการเกษตร และ/หรือมาตรฐานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (มกษ.) และประสิทธิผลของการนำไปปฏิบัติ

RE-3 : หน้า 2 ข้อ 3

หน้าที่ของผู้ตรวจประเมิน

การดำรงรักษาและพัฒนาความรู้ความสามารถ

- 1) การดำรงรักษาความรู้ความสามารถในการตรวจประเมิน : ร่วมตรวจประเมินอย่างสม่ำเสมอ
- 2) การพัฒนาทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง : การมีประสบการณ์ทำงานเพิ่มขึ้น การฝึกอบรม การศึกษาด้วยตนเอง การเข้าร่วมประชุม/สัมมนา การเข้าร่วมตรวจประเมินในระดับสากล
- 3) การประเมินสมรรถนะ : การประเมินสมรรถนะครั้งแรก การประเมินสมรรถนะเพื่อคัดเลือกผู้ตรวจประเมิน และการประเมินสมรรถนะอย่างต่อเนื่อง

RE-3 : 6.1-6.3 หน้า 11-13

ระดับของผู้ตรวจประเมิน

1. ผู้ตรวจประเมินฝึกหัด
2. ผู้ตรวจประเมิน
3. หัวหน้าผู้ตรวจประเมิน

* ไม่เคยให้คำปรึกษา/คำแนะนำ/เป็นที่ปรึกษาแก่ผู้อื่น
คำขอการรับรอง ภายในระยะเวลา 2 ปี ที่ผ่านมา

บุคลากรของหน่วยรับรอง (ต่อ)

4. การประเมินผลการปฏิบัติงาน

1. กำหนดความถี่

- Initial
- Monitoring

ISO/IEC Guide 65 4.5.3 i,4.3

2. วิธีการประเมินผลการปฏิบัติงาน : CB ต้องกำหนด

วิธีการประเมินให้ชัดเจน

- ประเมินจากการปฏิบัติงาน การสัมภาษณ์ การสังเกต การทดสอบ ฯลฯ

จะต้องมีการประเมินการตรวจประเมินของผู้ตรวจประเมิน ณ สถานประกอบการ

IAF Guidance 65 G 4.5.1& ISO/IEC Guide 65 4.3

**การประเมินสมรรถนะ
และปรับระดับผู้ตรวจประเมิน
(PM-5)**

ขั้นตอนการประเมินสมรรถนะและปรับระดับผู้ตรวจประเมิน

ผู้ตรวจประเมินทำบันทึกขอประเมินสมรรถนะ พร้อมแบบแสดงหลักฐานการเข้าร่วมตรวจประเมินเสนอ ผอ.สวพ/ผู้ได้รับมอบหมาย

ผอ.กกท. ทำคำสั่งแต่งตั้งผู้ประเมินสมรรถนะ

วางแผนการประเมินสมรรถนะและแจ้งผู้ถูกประเมินสมรรถนะทราบ

ดำเนินการประเมินสมรรถนะ

จัดทำรายงานผลการประเมินสมรรถนะ เสนอ ผอ.สวพ

จัดทำคำสั่งแต่งตั้งผู้ตรวจ/หัวหน้าผู้ตรวจประเมิน เสนอ อสท.

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. บันทึกข้อความขอปรับระดับ และแบบแสดงหลักฐานการเข้าร่วมตรวจประเมิน (Audit log) (F-47)
2. คำสั่งแต่งตั้งผู้ประเมินสมรรถนะ
3. ทะเบียนรายชื่อผู้ตรวจประเมิน (F-9)
4. แบบประเมินสมรรถนะและปรับระดับ (F-11)
5. แผนการประเมินสมรรถนะและปรับระดับ (F-12)
6. คำสั่งแต่งตั้งผู้ตรวจประเมิน และหัวหน้าคณะผู้ตรวจประเมิน
7. รายงานผลการประเมินสมรรถนะ (ครั้งก่อน)
8. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขว่าด้วยคุณสมบัติและประสบการณ์ของผู้ตรวจประเมินและผู้เชี่ยวชาญ (RE-3)

บุคลากรของหน่วยรับรอง (ต่อ)

5. การจัดเก็บบันทึกประวัติและผลการประเมินความสามารถ

- ชื่อและที่อยู่
 - ตำแหน่งในองค์กร
 - คุณสมบัติด้านการศึกษา และสถานะทางวิชาชีพ
 - ประสบการณ์การทำงาน การตรวจประเมินและประวัติการฝึกอบรม
 - วันที่เปลี่ยนแปลงข้อมูลล่าสุด
 - การประเมินผลการปฏิบัติงาน
- *** ต้องเป็นปัจจุบัน ***

ISO/IEC 17065 (6.1.2.2)

บุคลากรของหน่วยรับรอง (ต่อ)

5. การจัดเก็บบันทึกประวัติและผลการประเมินความสามารถ

- จำนวนหน้าที่ภายใน CB (6.1.2.2 g)
- ผลการประเมินสมรรถนะ (6.1.2.2 f)

ISO/IEC 17065 (6.1.2.2)

Workshop

ประเมินการปฏิบัติงาน

สอพ. 9 ได้รับคำขอการรับรองแหล่งผลิต GAP พืช ตาม
มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร มกษ.
9001-2552 ชนิดพืชที่ขอการรับรองคือ เห็ด ผักคะน้า โหระพา
แตงกวา ขึ้นฉ่าย ปวยเล้ง ข่า ตะไคร้ มะกรูด กล้วยน้ำว้า ใผ่ และ
มันสำปะหลัง

เมื่อท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นคณะผู้ตรวจประเมิน ท่านจะ

1. ดำเนินการก่อนการตรวจประเมินอย่างไร
2. เมื่อเข้าตรวจประเมินแปลงเกษตรกร ท่านจะกล่าวเปิด
การประชุมอย่างไร

Workshop

แบบทดสอบความรู้

เรื่องที่ 2 การเตรียมความพร้อมเพื่อการรับรองระบบงานหน่วยรับรองตาม
มาตรฐาน

โดย นางสาวธิตติมา เนติเวชวิทยา นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการ
สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)

**การเตรียมความพร้อมเพื่อการรับรอง
ระบบงานหน่วยรับรองตามมาตรฐาน**

ISO/IEC Guide 65

โดย

**นายยุทธนา นรภูมิพิทักษ์
ผู้อำนวยการสำนักรับรองมาตรฐาน**

TOPIC

**PART 1 : THE IMPORTANT OF
STANDARDIZATION & CERTIFICATION**

PART 2 : ISO/IEC GUIDE 65

**PART 3 : CERTIFICATION AND ACCREDITATION
Regarding International Trade**

PART 1

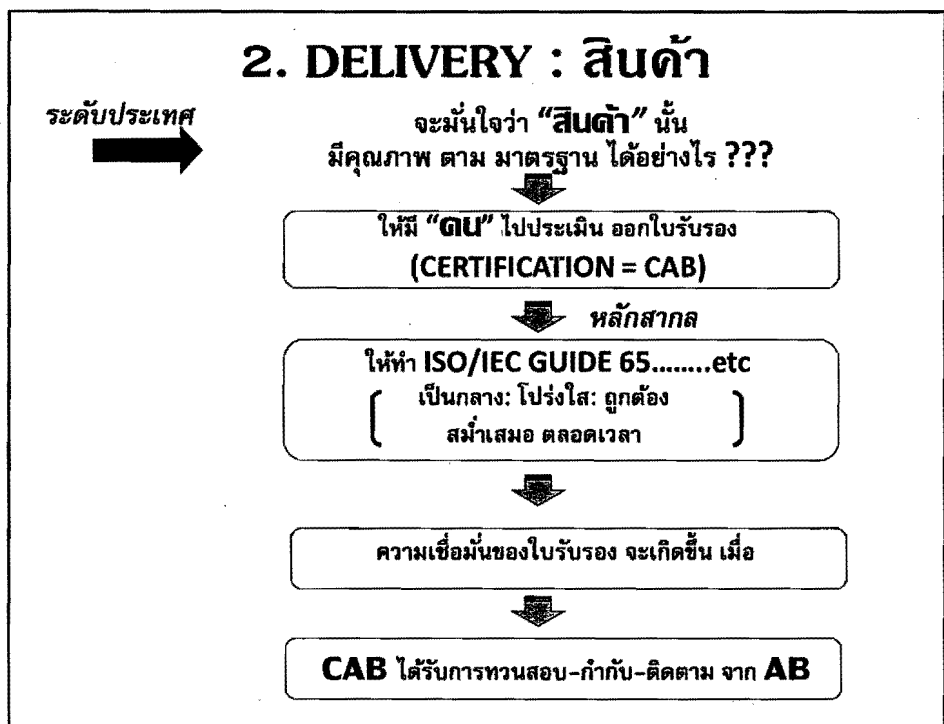
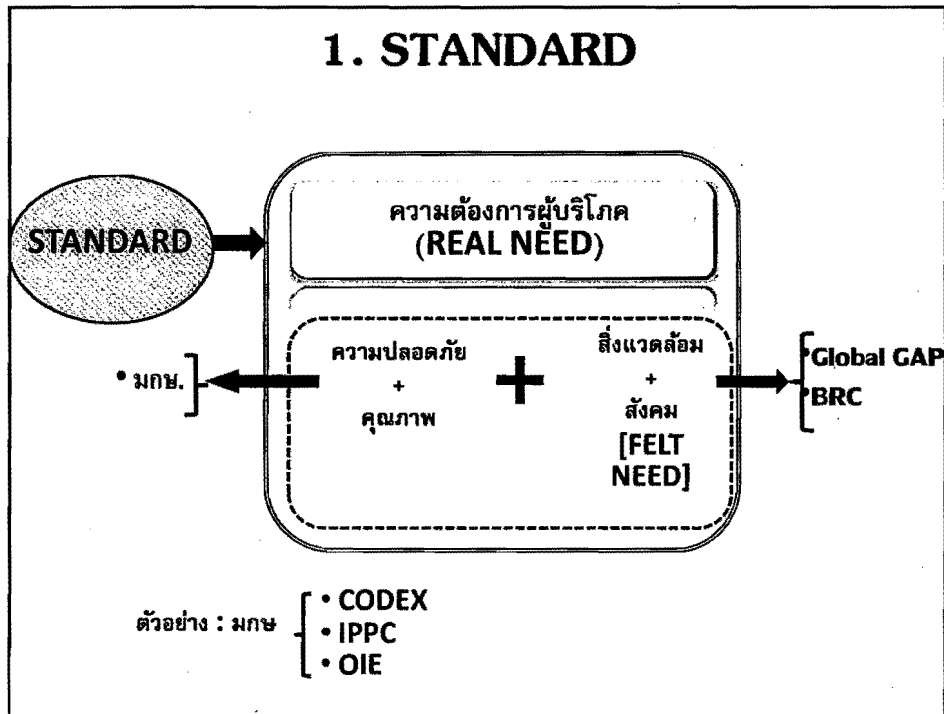
THE IMPORTANT OF STANDARDIZATION & CERTIFICATION

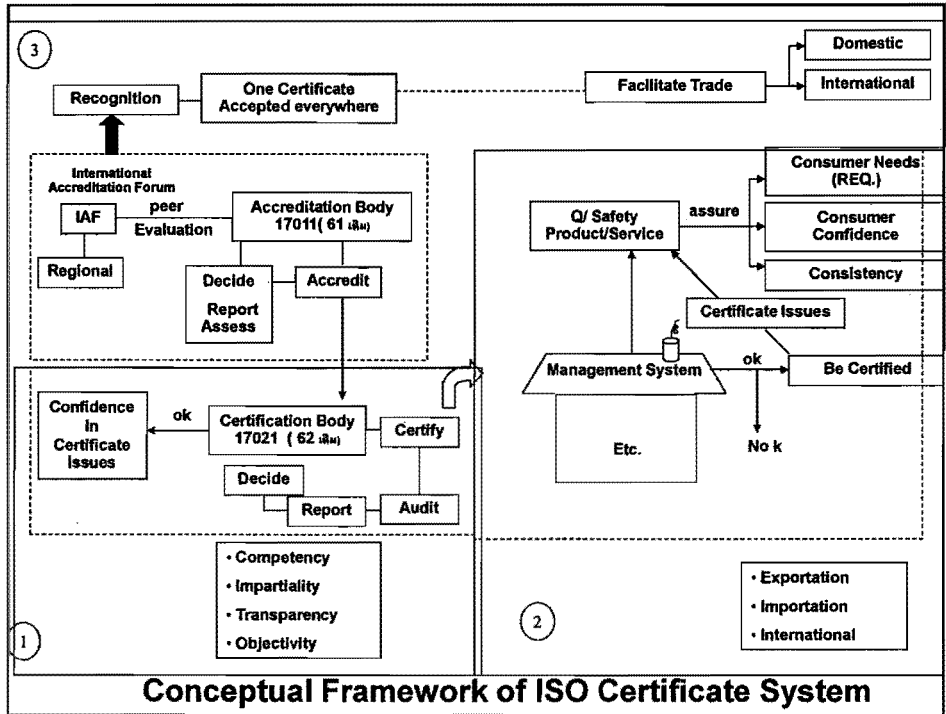
	เป็นกลาง	ความสามารถ ในการชิม	การตรวจ ประเมิน	ไม่รับรอง
เชลล์ชวนชิม	✓	✓	✓	✓
ช้อยนางรำ	✓	✓	✓	✓

ความเชื่อมั่นว่าอาหารมีคุณภาพ + ตามความคาดหวัง

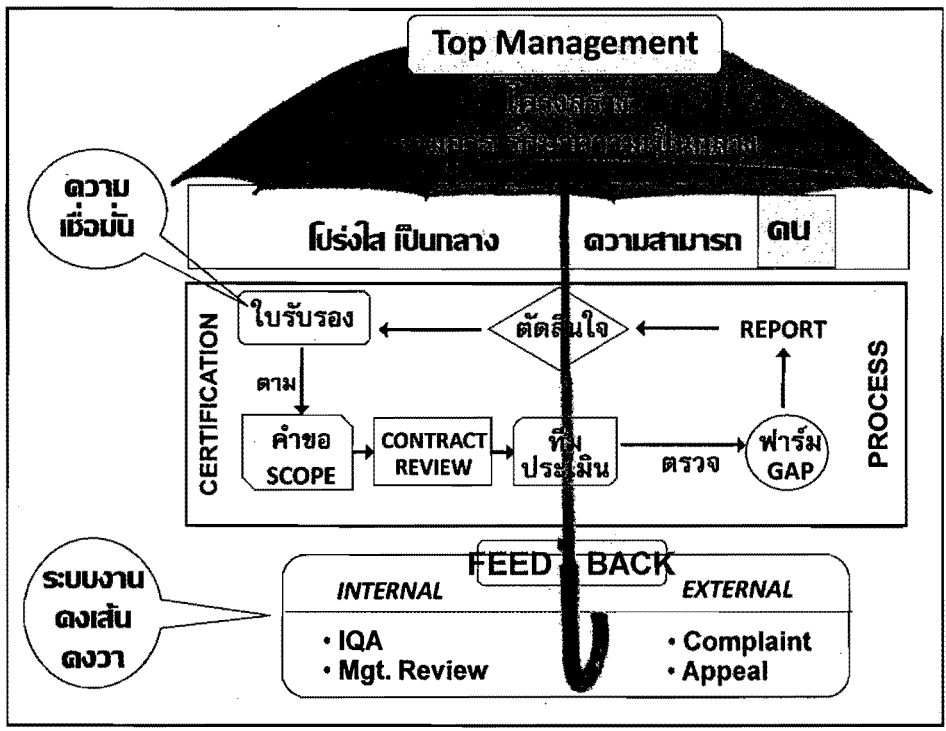
อร่อย/ปลอดภัย

มาตรฐาน

Conceptual Framework of ISO Certificate System

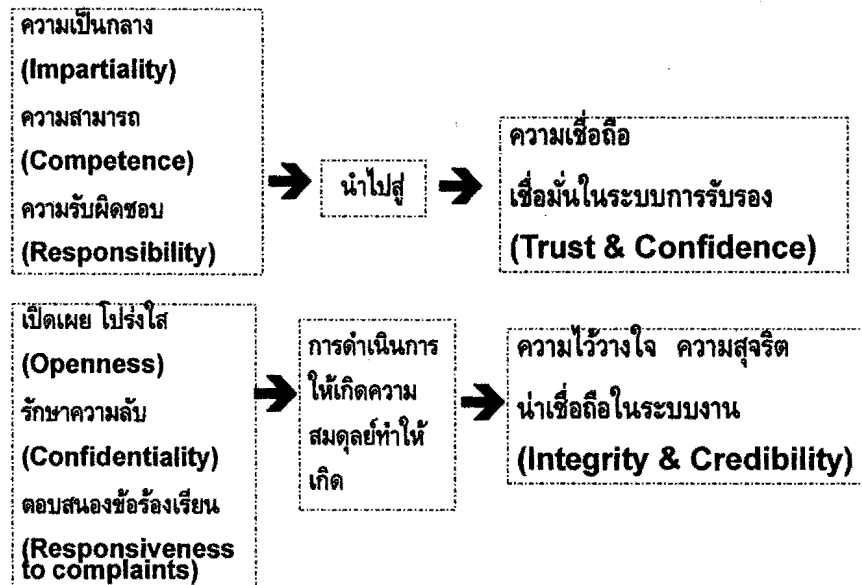

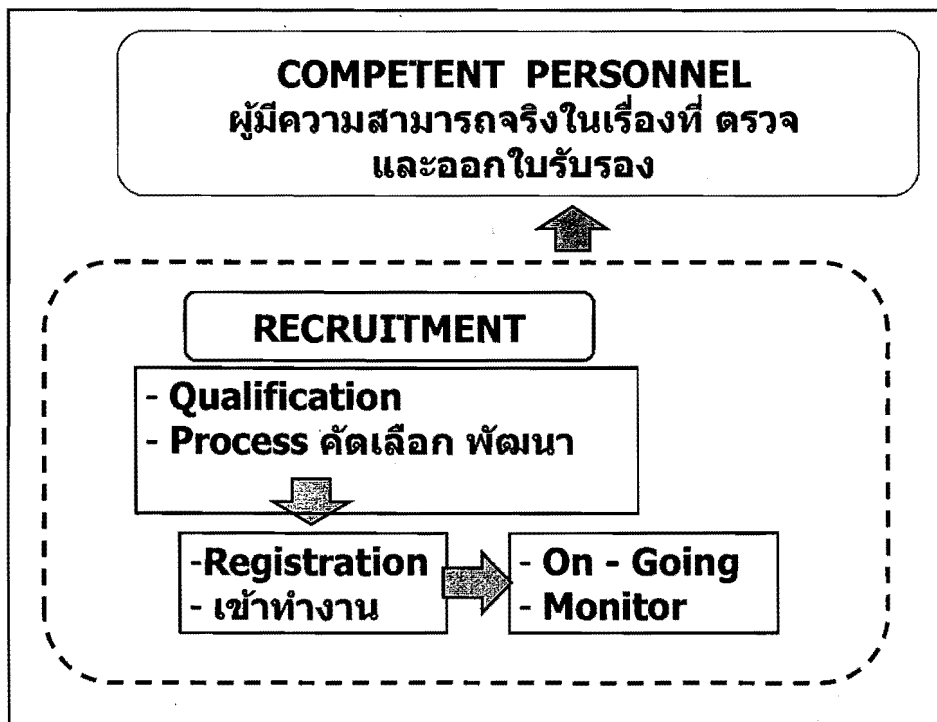
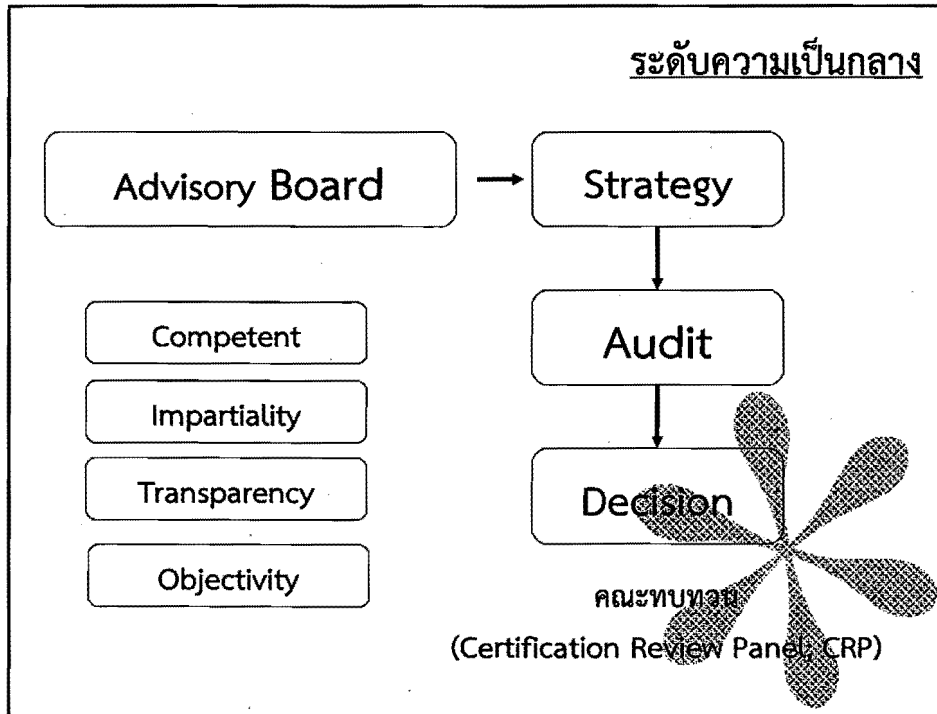
Part 2

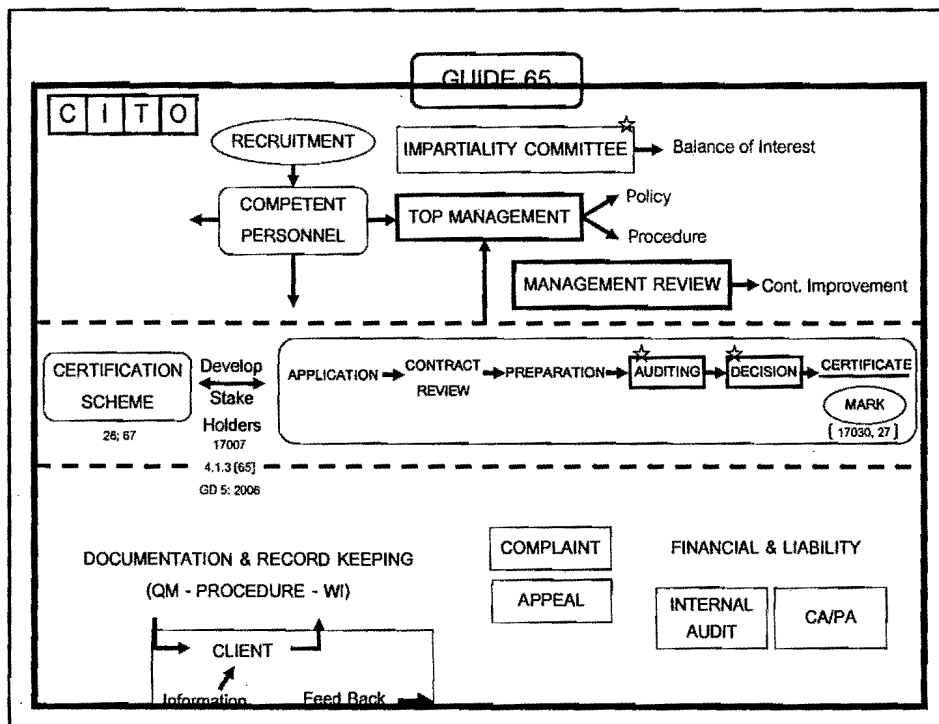
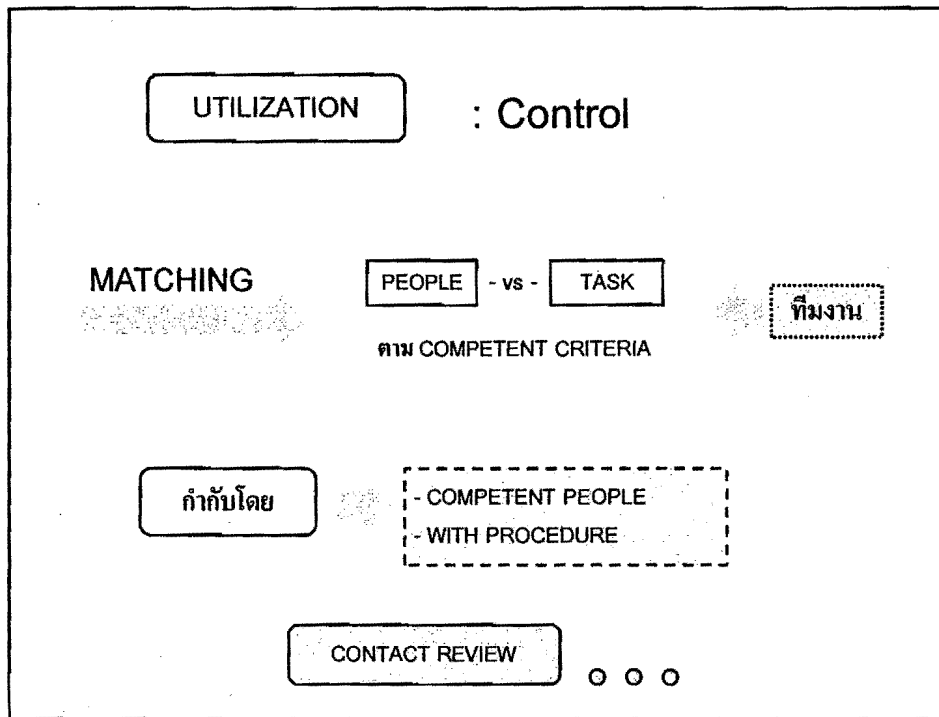
ISO/IEC Guide 65 : 1996

General Requirements for Bodies operating Product Certification systems

หลักการสำคัญ องค์การของ ISO/IEC Guide 65

**การกำหนดหลักเกณฑ์การรับรองมาตรฐาน
GAP – มกษ.**

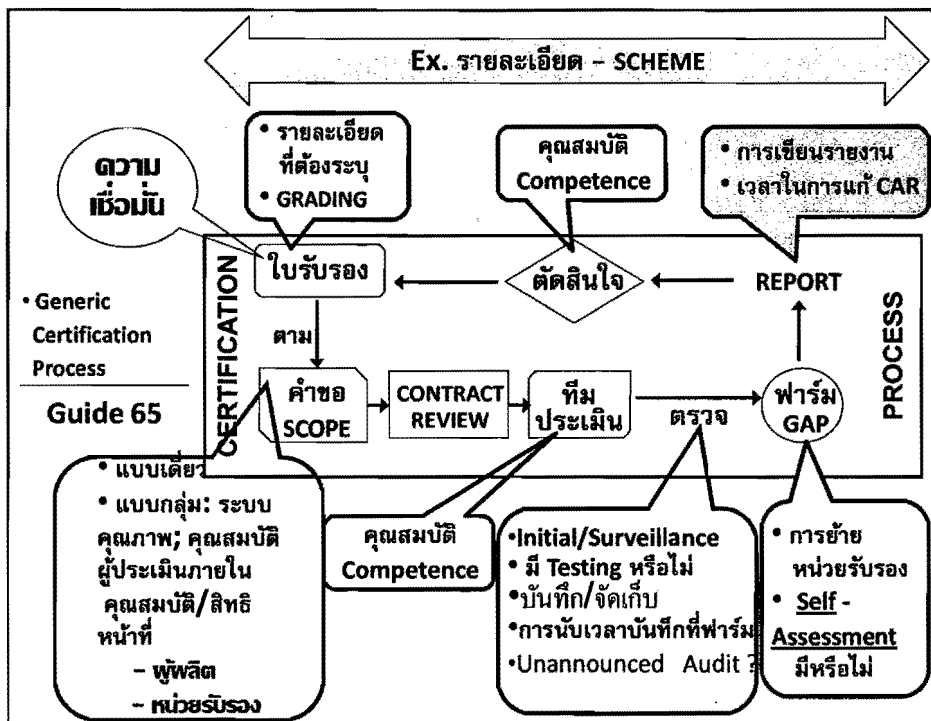
**ประกอบกรตรวจรับรองตาม
ISO/IEC Guide 65 หรือ
ISO/IEC 17065**

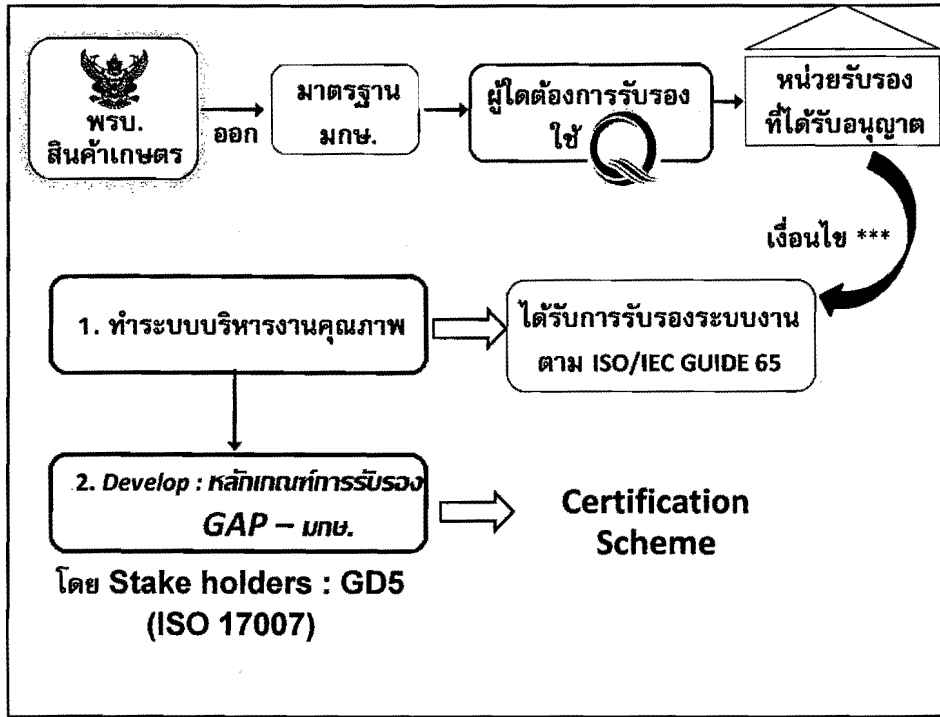
**เหตุผลของ หลักเกณฑ์การตรวจสอบรับรอง
สำหรับ GAP**

- **จัดทำ หลักเกณฑ์ฯ รายละเอียดการตรวจ
GAP มกษ.สำหรับหน่วยรับรอง (ตาม
ข้อกำหนด ISO/IEC Guide 65) หรือ
Certification Scheme**

ประโยชน์

- เป็นการขยายให้มีหน่วยรับรอง ที่สามารถให้บริการตรวจประเมินมาตรฐาน มกษ. มากขึ้น อันส่งผลให้มีการนำมาตรฐาน มกษ. ไปใช้ได้มากขึ้น เนื่องจากไม่ต้องไปจัดทำหลักเกณฑ์ดังกล่าวเอง ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายและทรัพยากรมาก
- ทำให้การรับรอง มกษ. มีความน่าเชื่อถือ คงเส้นคงวา มากขึ้น
- เป็นโครงการเริ่มต้นในการจัดทำหลักเกณฑ์ หรือ Scheme อันจะเป็นตัวอย่างในการทำหลักเกณฑ์ ในเรื่อง Geographical Identification(GI) หรือการรับรองแหล่งผลิต
- การรับรองระบบงาน ด้าน GAP สมบูรณ์ ตามแนวทาง IAF

PART 3

CERTIFICATION
AND
ACCREDITATION
Regarding International Trade

ทำไมจึงต้องมีกระบวนการ ตรวจสอบรับรอง

Certification Body; CB

Guide 65, ISO 17021, ISO 22003

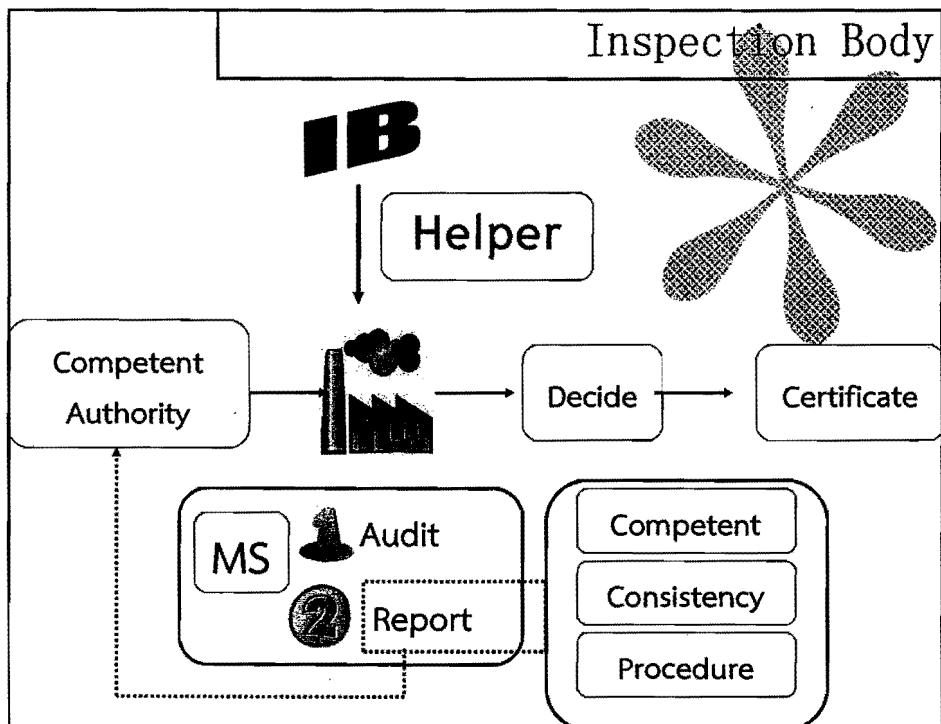
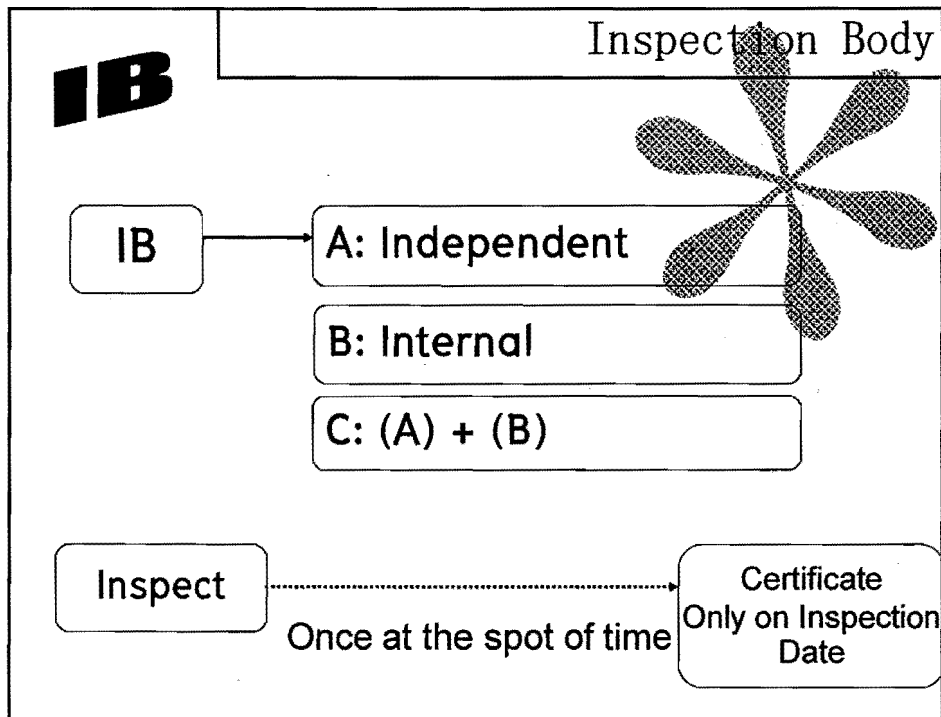
Audit

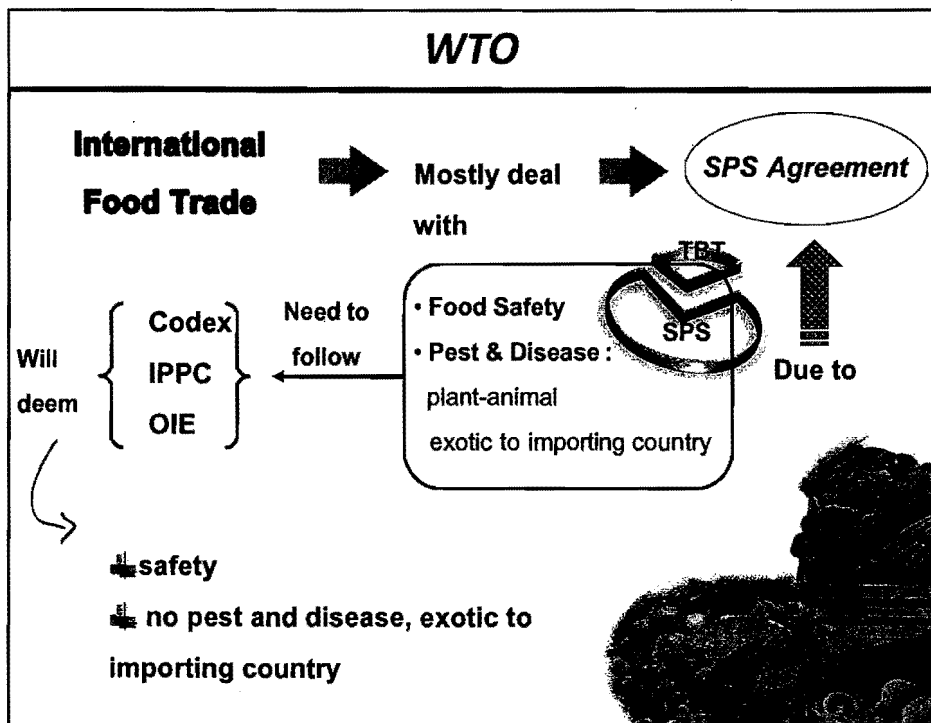
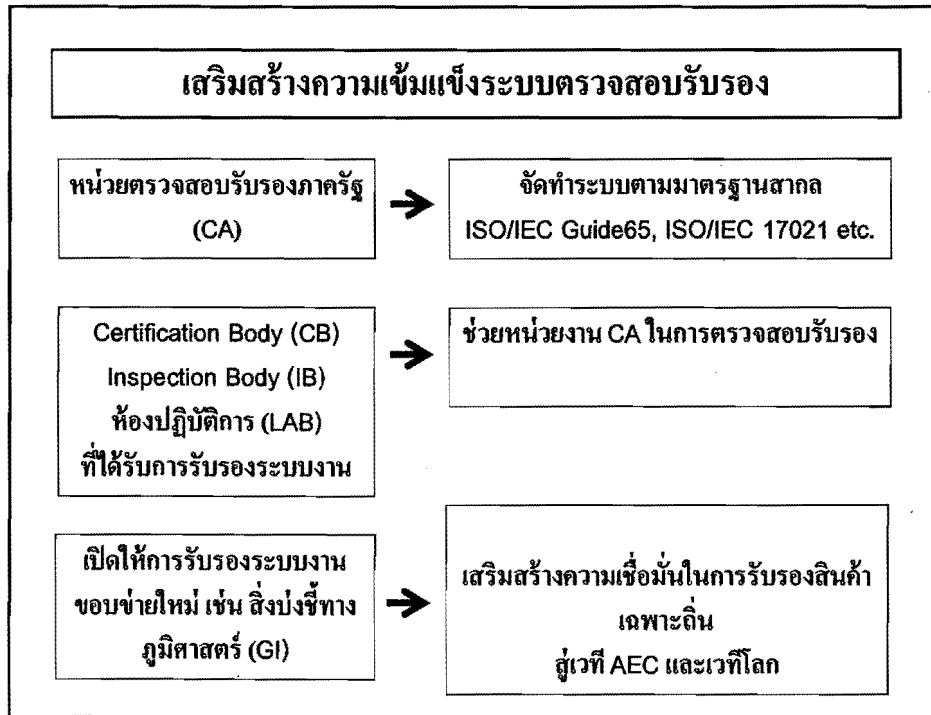
Decision

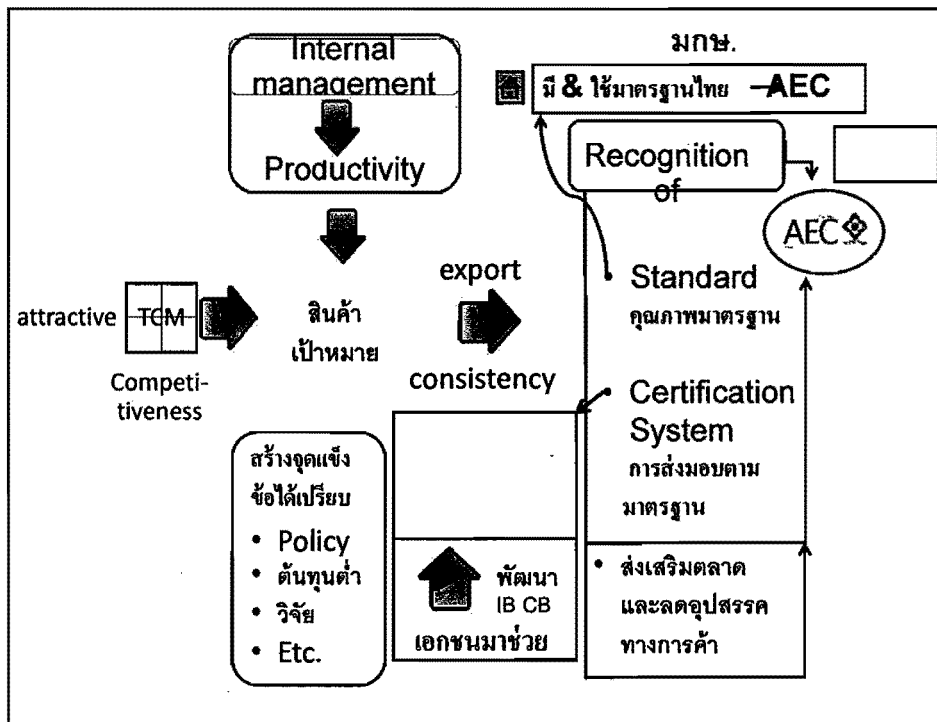
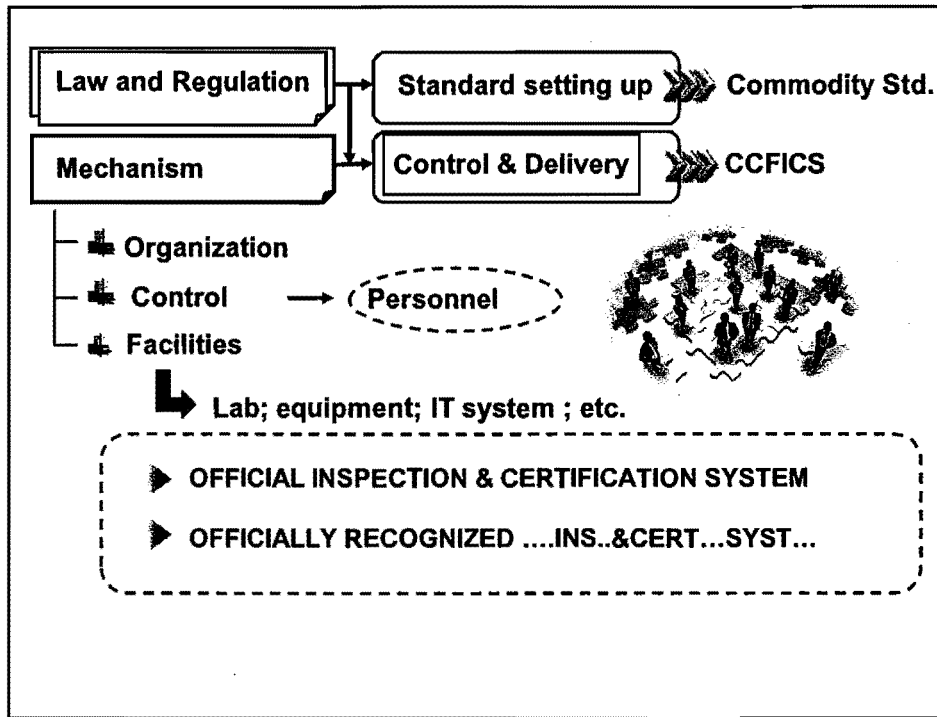
Certificate

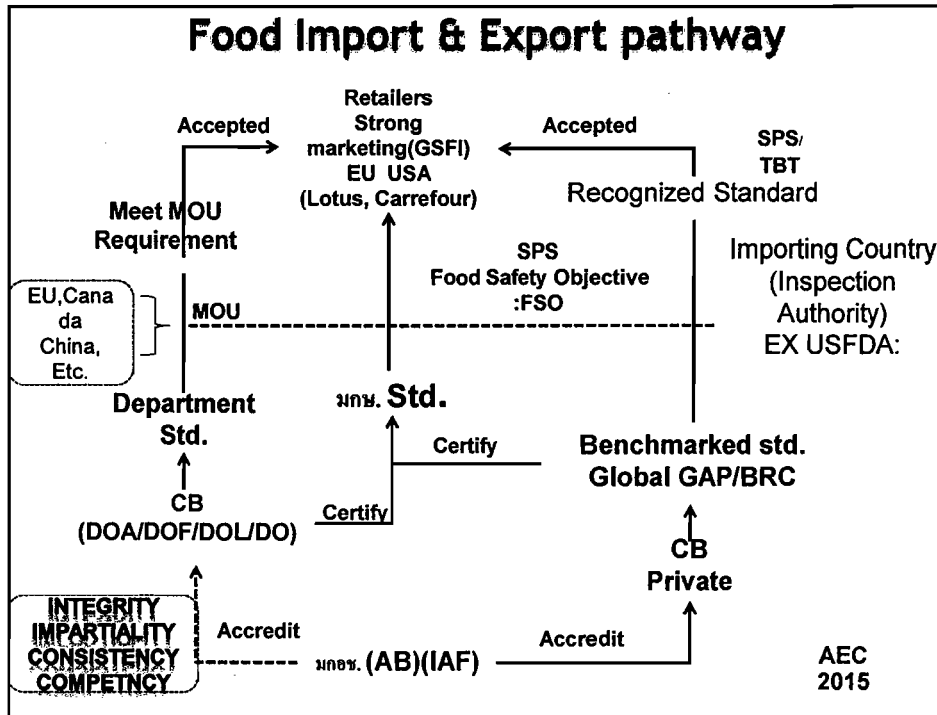
CONFORMANCE

License: Duration 1-3 years

เรื่องที่ 3 **มาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์**

โดย **นางสาวอิงอร ปัญญากิจ นักวิชาการชำนาญการพิเศษ**

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ
National Bureau of Agricultural Commodity Marketing and Inspection

มาตรฐานสินค้าเกษตร (มกษ.) การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร

โดย
นางสาวนลินทิพย์ เพณี
นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการพิเศษ

หัวข้อการบรรยาย

- เหตุผล/ความจำเป็น
- บทบาทของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ด้านความปลอดภัยอาหาร
- ความสำคัญของมาตรฐานสินค้าเกษตร
- ข้อกำหนดมาตรฐาน GAP พืชอาหาร
- ถาม-ตอบ

สภาพปัญหาความไม่ปลอดภัยของสินค้าเกษตร

1. การปนเปื้อนสารเคมีและจุลินทรีย์ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เช่น

- ยาฆ่าแมลง
- สารเร่งเนื้อแดง
- สารกันรา
- บอแรกซ์
- ฟอร์มัลดีน (น้ำยาดองศพ)
- สารฟอกขาว (กรดซาลิซิลิก)
- จุลินทรีย์ที่ทำให้เกิดโรค เช่น อีโคไล ซัลโมเนลลา

2. การมีพฤติกรรมผู้บริโภคที่ไม่ถูกหลักโภชนาการ

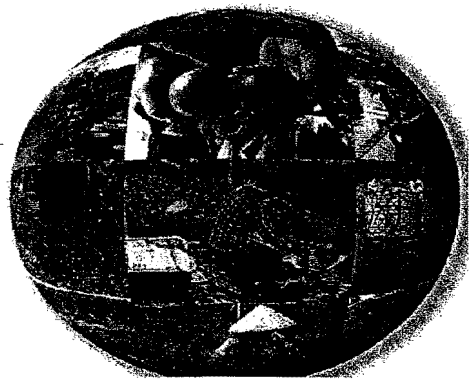
ทำให้คนไทยมีการเจ็บป่วยและเสียชีวิตด้วย

- โรคมะเร็งสูงถึงปีละกว่า 120,000 คน
- ความดันโลหิตสูง กว่า 800,000 คน
- ป่วยเรื้อรังรักษาไม่หายกว่า 10.8 ล้านคน
- โรคระบบทางเดินอาหารปีละกว่า 1 ล้านคน

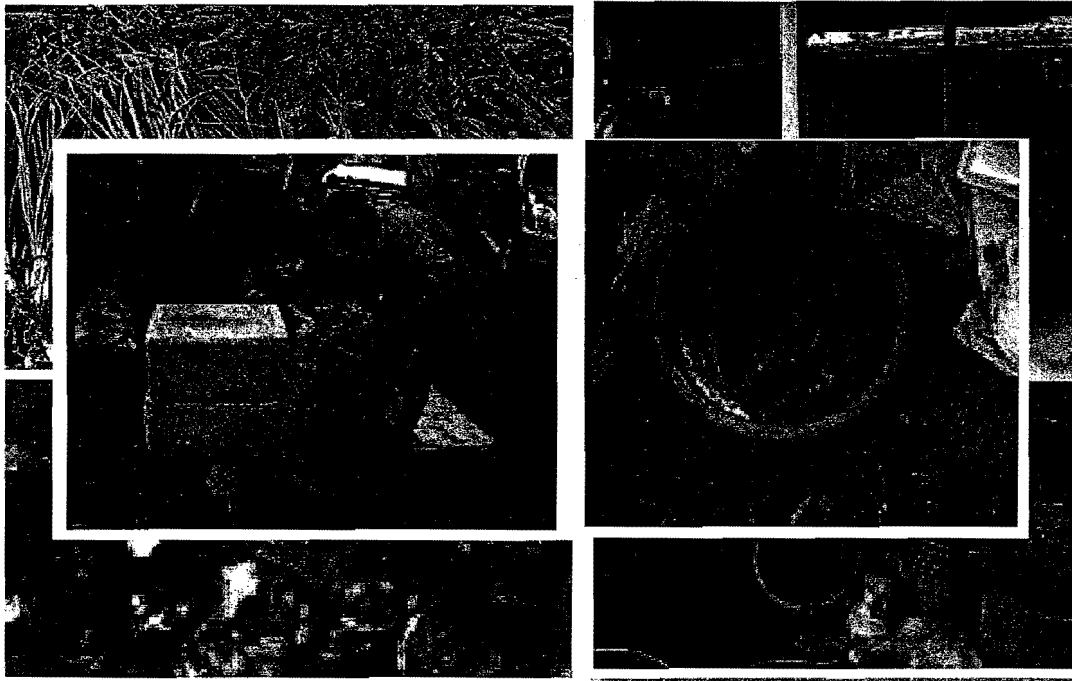

การผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย

มุ่งหมายให้ผู้บริโภคปลอดภัยจาก
อันตรายต่างๆ ที่อาจพบได้ในสินค้า
เกษตรและอาหาร

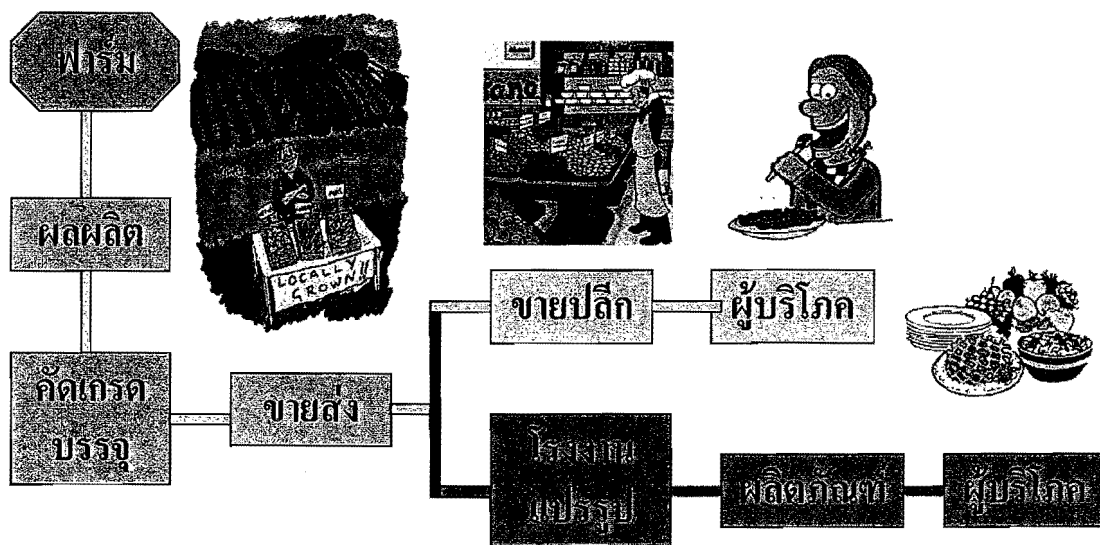

อาหารปลอดภัย ?

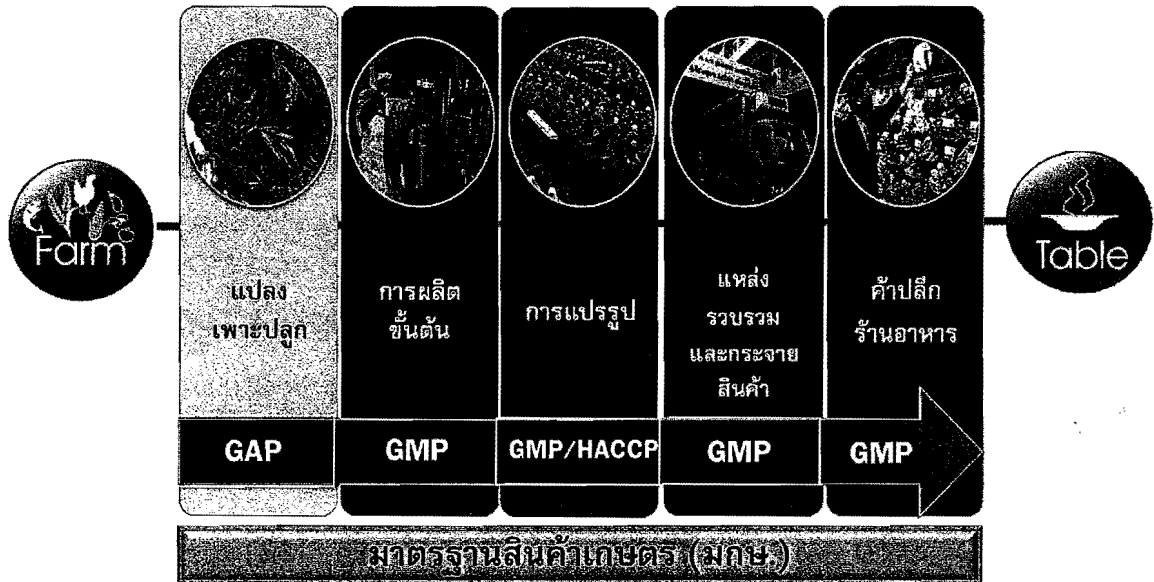
ความปลอดภัยอาหาร

จากฟาร์มถึงโต๊ะอาหาร

สินค้าเกษตรที่ปลูก เพราะเลี้ยง นำมาผลิต แปรรูป จำหน่าย ไปจนถึงปรุงผสม
จัดเตรียม ขึ้นโต๊ะ จะต้องบริโภคได้อย่างปลอดภัย

ระบบประกันคุณภาพในสินค้าเกษตร

บทบาทกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ด้านความปลอดภัยอาหาร

- ความปลอดภัยอาหารเป็นนโยบายหลักของกระทรวง
- ให้ความสำคัญทั้งความปลอดภัยคนไทยและการส่งออก
- ใช้มาตรฐานเป็นเครื่องมือในการจัดการความปลอดภัยอาหาร
 - กำหนดมาตรฐาน
 - ส่งเสริมให้เกษตรกร/ผู้ประกอบการนำมาตรฐานไปใช้
 - ควบคุม ตรวจสอบ รับรองตามมาตรฐาน
- รณรงค์การใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร

ทำไมต้องมีมาตรฐานสินค้าเกษตร ?

- ✓ กลุ่มครองผู้บริโภคจากสินค้าเกษตรไม่ได้คุณภาพหรือไม่ปลอดภัย
- ✓ กลุ่มครองผู้ผลิต/เกษตรกรจากการถูกเอาเปรียบ
- ✓ สร้างความเชื่อถือนระหว่างผู้ผลิต-ผู้ค้า-ผู้บริโภค
- ✓ เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เพิ่มความสามารถในการแข่งขัน
- ✓ สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ

พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.2551

มาตรฐาน

“มาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไปแล้วแต่กรณี”

สินค้าเกษตร

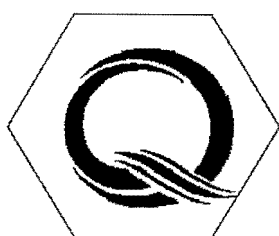
“ผลิตผลหรือผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการกลั่นกรอง การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้ และผลพลอยได้ของผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าว”

มาตรฐานสินค้าเกษตร

- มาตรฐานบังคับ หมายความว่า มาตรฐานที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้สินค้าเกษตรต้องเป็นไปตามมาตรฐาน
- มาตรฐานทั่วไป หมายความว่า มาตรฐานที่มีประกาศกำหนดเพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน

เครื่องหมายรับรองมาตรฐานบังคับ

ใช้กับสินค้าเกษตรที่ต้องควบคุมตามมาตรฐานบังคับ เพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค

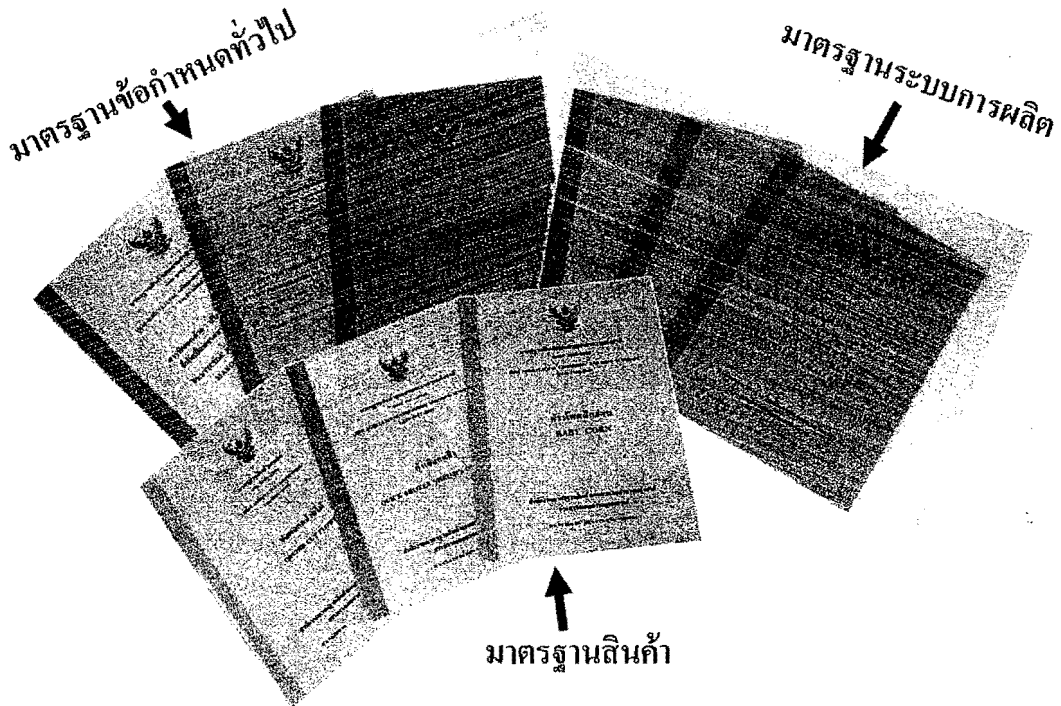
เครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไป

ใช้กับสินค้าเกษตรที่รับรองตามมาตรฐานทั่วไป เพื่อส่งเสริมการผลิต/จำหน่ายสินค้าที่ได้มาตรฐาน

- มาตรา 56 ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานตามมาตรา 54 เว้นแต่เป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า ที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ หรือมาตรฐานทั่วไป แล้วแต่กรณี

รูปแบบมาตรฐานสินค้าเกษตร (มกษ.)

ระบบการผลิตสำหรับสินค้าเกษตรด้านพืช

GAP = Good Agricultural Practice

จี เอ พี = การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี

คือ : การปฏิบัติเพื่อป้องกัน หรือลดความเสี่ยงของอันตรายที่เกิดบนระหว่าง
การเพาะปลูก การเก็บเกี่ยว และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อให้ได้ผลผลิต
ที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และเหมาะสมต่อการบริโภค

ผลที่ได้ :

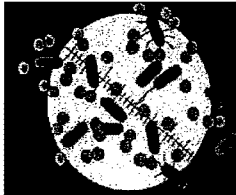
- ได้ผลิตผลที่มีคุณภาพ/มาตรฐาน เป็นที่ต้องการของตลาด
- เกษตรกรมีสุขภาพดีขึ้น ประหยัดค่าใช้จ่าย
- ผู้บริโภคปลอดภัย/เชื่อมั่นในสินค้า
- รักษาสิ่งแวดล้อม และเกิดการเกษตรแบบยั่งยืน

อันตรายที่อาจเกิดขึ้นในพืชอาหาร

ชีวภาพ: จุลินทรีย์ที่ก่อให้เกิดโรค เช่น แบคทีเรีย ไวรัส ฟังไกา เชื้อรา ฯลฯ

เคมี: โลหะหนัก สารพิษตามธรรมชาติในพืช สารเคมีทางการเกษตร สารเคมีแต่ง/ วัตถุเจือปนอาหาร สารเคมีวัตถุประสงค์อื่น ๆ ฯลฯ

กายภาพ: วัตถุแปลกปลอม เช่น กรวด ดิน หิน เศษแก้ว/โลหะ/ไม้/พลาสติก ฯลฯ

ประเมินความเสี่ยง
(โอกาส + ความรุนแรง)

มาตรการป้องกัน

มาตรฐาน GAP สำหรับพืชอาหาร (มกษ. 9001-2552)

- ประกาศใช้ครั้งแรก เมื่อ 6 พ.ย. 2546
 - ปรับปรุงและประกาศใช้ เมื่อ 30 กันยายน 2552
 - ใช้เอกสารต่อไปนี้เป็นแนวทาง
1. Codex: Code of Hygienic Practice for Fresh Fruits and Vegetables (CAC/RCP 53-2003).
 2. ASEAN: Good Agricultural Practices for the Production of Fresh Fruits and Vegetables in the ASEAN region (ASEAN GAP).
 3. กรมวิชาการเกษตร: คู่มือการให้คำปรึกษาระบบการจัดการคุณภาพ-การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช (GAP) ปี พ.ศ. 2550

มาตรฐาน GAP พืชอาหาร (มกษ.9001-2552)

ขอบข่าย: พืชอาหาร เช่น ผัก ผลไม้ พืชไร่ เครื่องเทศ พืชสมุนไพรที่ใช้เป็นอาหาร ในทุกขั้นตอนการผลิตระดับฟาร์ม

เป้าหมายหลัก: ☞ ปลอดภัย

☞ คุณภาพ

เป้าหมายรอง: ☞ สิ่งแวดล้อม

☞ สุขภาพ ความปลอดภัยและสวัสดิภาพของ
ผู้ปฏิบัติงาน

มาตรฐาน GAP พืชอาหาร (มกษ.9001-2552)

☞ ข้อกำหนดวิธีปฏิบัติ และวิธีตรวจประเมิน (8 หมวด เรียงตามขั้นตอนการผลิต)

1. แหล่งน้ำ
2. พื้นที่ปลูก
3. การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร
4. การจัดการคุณภาพการผลิตในกระบวนการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยว

5. การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยว
6. การพักผลผลิต การขนย้าย การเก็บรักษา
7. สุขลักษณะส่วนบุคคล
8. การบันทึกข้อมูลและตามสอบ

☞ การปฏิบัติสำคัญอยู่ในคำแนะนำหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (ภาคผนวก ก)

☞ ตัวอย่างแบบบันทึกข้อมูลการสำรวจศัตรูพืชและการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร (ภาคผนวก ข)

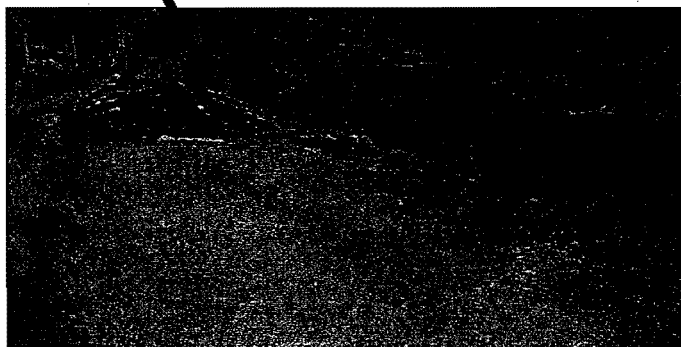
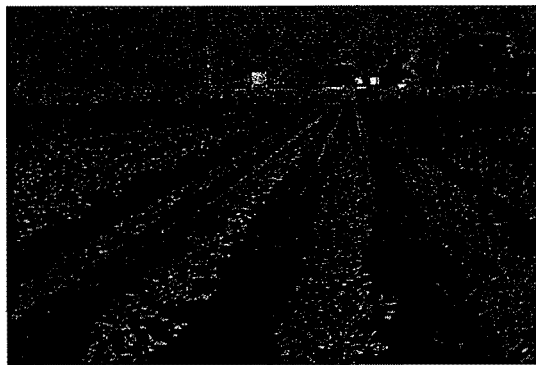
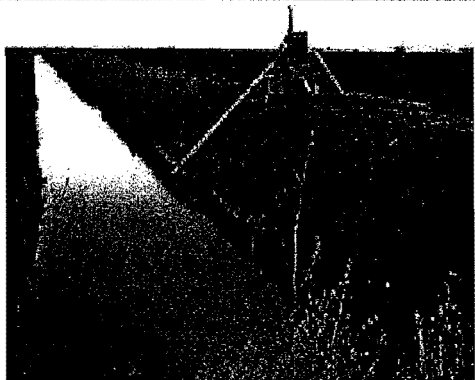
☞ ตารางสรุปภาพรวมข้อกำหนดและประเด็นตามขอบข่าย (ภาคผนวก ค)

1. แหล่งน้ำ

แหล่งน้ำที่ควรหลีกเลี่ยง	วิธีการควบคุมปริมาณ
น้ำที่ไหลตื้นมาจากแหล่งที่ไม่ใช่สภาพแวดล้อมซึ่งก่อให้เกิดการปนเปื้อนวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตราย	ตรวจวัดเป็นระยะของแหล่งน้ำ หากอยู่ในสภาพเสี่ยงให้ใช้การระบายดินและน้ำทิ้ง

คำแนะนำ	<ul style="list-style-type: none">• น้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิต ต้องเป็นน้ำที่มาจากแหล่งน้ำที่ไม่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนจากวัตถุหรือสิ่งอื่นใดที่เป็นอันตราย• น้ำมีคุณภาพเหมาะสมกับการใช้ในการเกษตร• ควรมีการเก็บตัวอย่างน้ำอย่างน้อย 1 ครั้ง ในระยะเริ่มจัดระบบการผลิต และในช่วงเวลาที่มีสภาวะแวดล้อมเสี่ยงต่อการนำไปใช้ในการผลิต• แหล่งน้ำสำหรับการเกษตรไม่ควรเป็นแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นเนื่องจากการทำลายสิ่งแวดล้อม
---------	--

ตัวอย่าง: แหล่งน้ำ

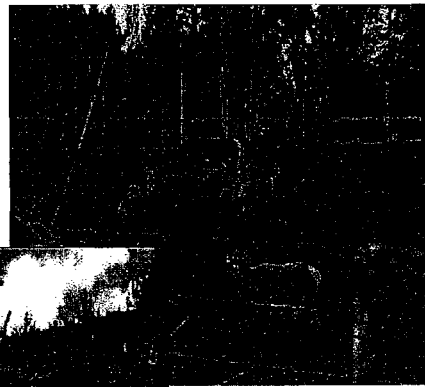
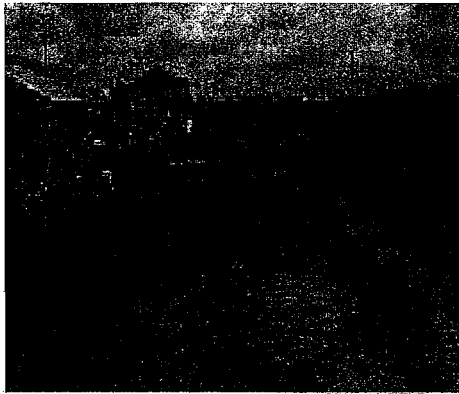

2. พื้นที่ปลูก

ควรหลีกเลี่ยง	หลีกเลี่ยง
ต้องเป็นพื้นที่ที่ไม่มีวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตรายที่จะทำให้เกิดการตกค้างหรือปนเปื้อนในผลิตภัณฑ์	ตรวจเป็นโรคจากพันธุกรรม หากอยู่ในสถานะกึ่งปกติหรือกึ่งผิดปกติ

คำแนะนำ	<ul style="list-style-type: none"> • พื้นที่ปลูกต้องเป็นพื้นที่ที่ไม่มีวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตรายที่จะไม่ทำให้เกิดการตกค้างหรือปนเปื้อนในผลิตภัณฑ์ • ในระยะเริ่มจัดระบบการผลิตควรมีการวิเคราะห์ดินเพื่อตรวจสอบคุณภาพดินอย่างน้อย 1 ครั้ง • มีการจัดทำหัตถสแปงปลูก และข้อมูลประจำแปลงปลูก • กรณีเป็นพื้นที่ปลูกใหม่ ไม่ควรเป็นพื้นที่ที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม • มีการวางแผนแปลงหรือปรับปรุงแปลงโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อความปลอดภัยอาหาร สิ่งแวดล้อม สุขภาพ ความปลอดภัย และสวัสดิภาพของผู้ปฏิบัติงาน และคุณภาพของผลิตภัณฑ์
---------	---

ตัวอย่าง: พื้นที่ปลูก

P. F. Hudson

3. การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	วิธีปฏิบัติที่พึงปฏิบัติ
ไม่ปฏิบัติตามต้องเป็นอาชญากรรมใช้วัตถุอันตราย กึ่งเกษตรกรรมจะถูกลงโทษ	ตรวจประเมินความปลอดภัยก่อนใช้ หรือสังเกต การปฏิบัติงานหรือสังเกตจากผลใช้ของเคมี
การขึ้นทะเบียนใช้ ให้ใช้วัตถุอันตรายที่มีชื่อ ชื่อ และปริมาณของสารพิษทางการเกษตร วัตถุประสงค์ เกษตรและสารเคมี หรือจากปริมาณและชนิดในฉลากที่ มีทะเบียนอย่างถูกต้องกับกรมวิทย์ เกษตรกรรม	<ul style="list-style-type: none"> ☐ ฉลากควรอ่านก่อนใช้ทุกครั้งใช้วัตถุอันตราย/สาร เกษตรกรรม ☐ ตรวจสอบปริมาณใช้ทุกครั้งจากฉลากทุกครั้งและ การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร ☐ ภาชนะใช้วัตถุอันตรายหรือมีเศษอาหารและขยะ ที่มีการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรโดยตรง อย่าล้างและนำไปใช้เพื่อการอื่น หรือรีไซเคิล ในแหล่งอื่น

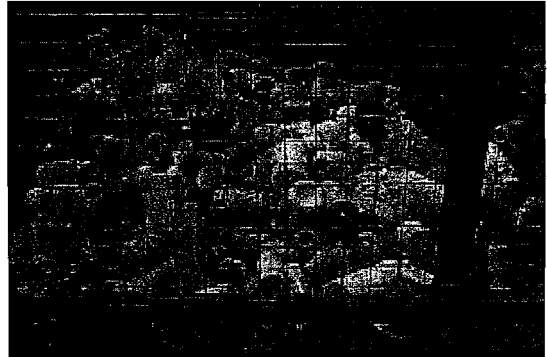
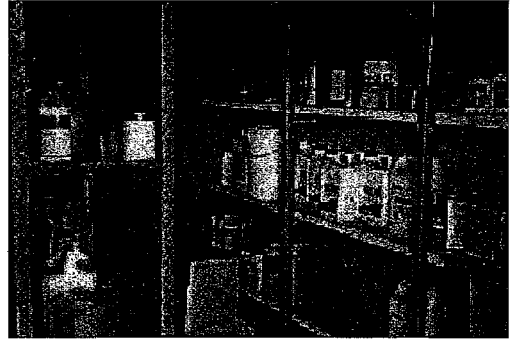
3. การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร

<p>คำแนะนำ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ใช้ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร หรือตามคำแนะนำในฉลากที่ขึ้นทะเบียน อย่างถูกต้องกับกรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ • ต้องไม่ใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตรที่ห้ามผลิต นำเข้า ส่งออก หรือ การมีไว้ในครอบครอง ตาม พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 และที่ประเทศคู่ค้าห้ามใช้ • ผู้ใช้หรือผู้ควบคุมการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร ต้องรู้จักศัตรูพืช การเลือกชนิดและอัตรา การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร • การจัดเก็บวัตถุอันตรายทางการเกษตรชนิดต่างๆ ต้องเก็บในสถานที่มิดชิด ปลอดภัย ป้องกัน แดดและฝนได้ และมีอากาศถ่ายเทได้สะดวก • มีการใช้ระบบการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานที่เหมาะสมเพื่อลดการใช้วัตถุอันตรายทาง การเกษตร • มาตรการที่ใช้ในการอารักขาพืช ควรเหมาะสมสำหรับการควบคุมศัตรูพืช และอยู่บนพื้นฐาน ของการสำรวจติดตามปริมาณศัตรูพืช • เกษตรกรและผู้ปฏิบัติงาน ควรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการป้องกันตัวเองจากอันตรายที่อาจ เกิดจากการใช้สารเคมี และการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
-----------------------	--

ตัวอย่าง: การเก็บ /ใช้/รักษาสารเคมี

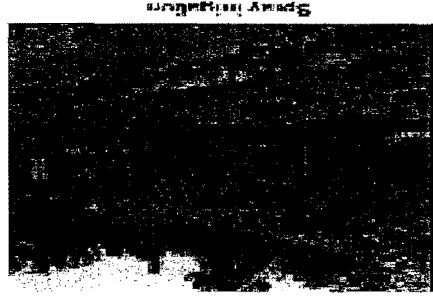
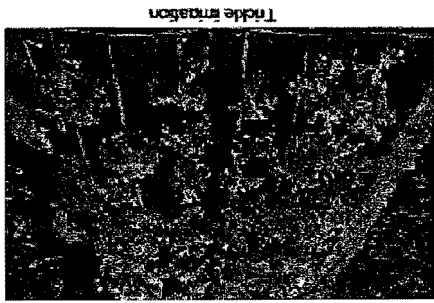

Source: M. Dethard/Agri Abdi Marnag/Department of Agriculture, Malaysia

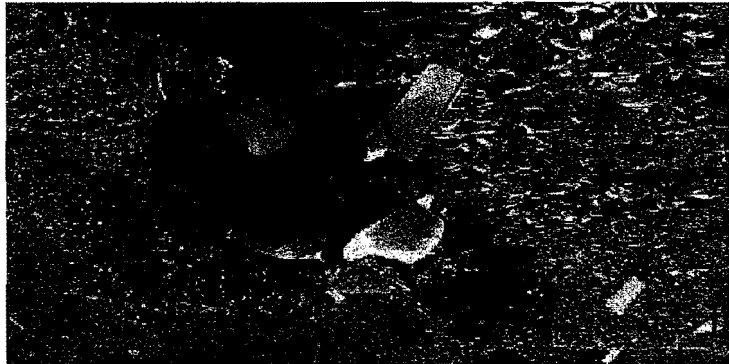

4. การจัดการคุณภาพในกระบวนการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยว

การปฏิบัติที่กำหนด	วิธีตรวจประเมิน
<p>มีการปฏิบัติตามขั้นตอนการเพาะปลูกและการปฏิบัติก่อนการเก็บเกี่ยวที่ระมัดระวังเพื่อให้ได้ค่าผลิตผลมีคุณภาพตามข้อกำหนดในมาตรฐานสินค้าเกษตรที่กำหนดสำหรับผลิตผลแต่ละชนิดหรือตามข้อกำหนดของลูกค้า</p>	<p>ตรวจสอบบันทึกข้อมูลการปฏิบัติตามขั้นตอนการเพาะปลูก การปฏิบัติ การควบคุมการเก็บเกี่ยวที่ลูกค้าจะส่งผล กระบวนการควบคุมคุณภาพของผลิตผล</p> <p>ตรวจสอบชิ้นงานก่อนการได้บันทึกที่ลูกค้าจะส่งผล กระบวนการควบคุมคุณภาพของผลิตผลตามแผนควบคุมคุณภาพ หรือข้อกำหนดตามมาตรฐานสินค้าเกษตร หรือข้อกำหนดของลูกค้า</p>

การวางตัวของผิวหน้าของหินปูนที่เคลือบด้วย/ไม่เคลือบด้วย

ตัวอย่างการเกิดคราบหินปูนบนผิวเคลือบฟัน

<p>มีการตั้งคำถามว่าความหนาแน่นของหินปูนที่เคลือบฟัน (Critical Control Point) และ/หรือ จุดควบคุม (Control Point) ตลอดจนขั้นตอนการการผลิตแต่ละขั้น ภายใต้งานวิจัยการผลิต และรายละเอียดของปัจจัยการผลิตที่ส่งผล กับการเปลี่ยนแปลงของหินปูนที่เคลือบฟันหรือไม่ การเปลี่ยนแปลงของหินปูนที่เคลือบฟันที่ต่างกัน ภายใต้งานวิจัยการผลิต และ/หรือ ขั้นตอนการผลิต ภายใต้งานวิจัยการผลิต และ/หรือ ขั้นตอนการผลิต ภายใต้งานวิจัยการผลิต และ/หรือ ขั้นตอนการผลิต</p>	<p>คำแนะนำ</p>
---	----------------

4. การจัดการคุณภาพกระบวนการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยว

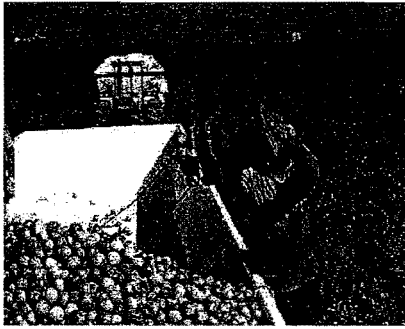
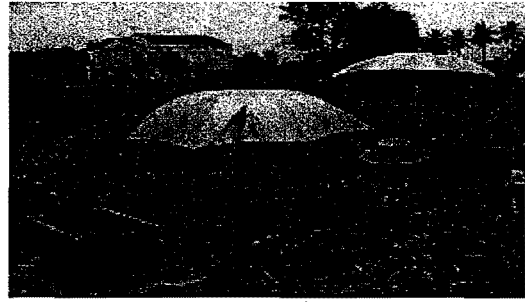
5. การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติกรหลังเก็บเกี่ยว

ประเภทพืชพันธุ์	วิธีการปฏิบัติกร
พืชไร่พืชสวนที่มีผลผลิตขนาดใหญ่ เช่น ข้าวโพด พืชไร่พืชสวนที่มีผลผลิตขนาดเล็ก เช่น ถั่วเขียว ถั่วเหลือง พืชไร่พืชสวนที่มีผลผลิตขนาดเล็ก เช่น ถั่วเขียว ถั่วเหลือง	ควรเก็บเกี่ยวเมื่อผลสุกเต็มที่ และควรเก็บเกี่ยว ที่เดียวก่อน • ควรพรวนดินก่อน
วิธีการเก็บเกี่ยวและวิธีการปฏิบัติกรหลังการเก็บเกี่ยวที่ควร ไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และ ก่อให้เกิดความปลอดภัยต่อสุขภาพของเกษตรกรและผู้บริโภค	• ควรใช้เครื่องมือหรือวิธีการเฉพาะ เพื่อป้องกันการซ้ำหรือเป็นรอยตำหนิของผลผลิต • แยกภาชนะในการบรรจุของเสียและวัตถุอันตรายทางการเกษตรอย่างชัดเจนจากภาชนะ บรรจุในการเก็บเกี่ยวและการขนย้าย เพื่อป้องกันการปนเปื้อน • อุปกรณ์ ภาชนะบรรจุ และวัสดุที่สัมผัสกับผลผลิตโดยตรง ควรทำจากวัสดุที่ไม่ทำให้เกิด การปนเปื้อน และผลผลิตที่เก็บเกี่ยวแล้วไม่ควรวางสัมผัสกับพื้นดินโดยตรง • มีการจัดการเพื่อควบคุมการคละปนของผลผลิตด้วยคุณภาพกับผลผลิตคุณภาพ
วิธีการเก็บเกี่ยวและวิธีการปฏิบัติกรหลังการเก็บเกี่ยวที่ควร ไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และ ก่อให้เกิดความปลอดภัยต่อสุขภาพของเกษตรกรและผู้บริโภค	ควรเก็บเกี่ยวเมื่อผลสุกเต็มที่ และควรเก็บเกี่ยว ที่เดียวก่อน • ควรพรวนดินก่อน
วิธีการเก็บเกี่ยวและวิธีการปฏิบัติกรหลังการเก็บเกี่ยวที่ควร ไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และ ก่อให้เกิดความปลอดภัยต่อสุขภาพของเกษตรกรและผู้บริโภค	ควรเก็บเกี่ยวเมื่อผลสุกเต็มที่ และควรเก็บเกี่ยว ที่เดียวก่อน • ควรพรวนดินก่อน

5. การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติกรหลังเก็บเกี่ยว

คำแนะนำ	<ul style="list-style-type: none"> • เก็บผลผลิตที่มีพัฒนาการเหมาะสมกับพันธุ์ และแหล่งปลูก • การเก็บเกี่ยวและวิธีการปฏิบัติกรหลังการเก็บเกี่ยว ต้องปฏิบัติอย่างถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันการปนเปื้อนที่มีผลต่อความปลอดภัยในการบริโภค • คัดแยกผลผลิตที่ไม่ได้คุณภาพออก • ควรใช้เครื่องมือหรือวิธีการเฉพาะ เพื่อป้องกันการซ้ำหรือเป็นรอยตำหนิของผลผลิต • แยกภาชนะในการบรรจุของเสียและวัตถุอันตรายทางการเกษตรอย่างชัดเจนจากภาชนะบรรจุในการเก็บเกี่ยวและการขนย้าย เพื่อป้องกันการปนเปื้อน • อุปกรณ์ ภาชนะบรรจุ และวัสดุที่สัมผัสกับผลผลิตโดยตรง ควรทำจากวัสดุที่ไม่ทำให้เกิดการปนเปื้อน และผลผลิตที่เก็บเกี่ยวแล้วไม่ควรวางสัมผัสกับพื้นดินโดยตรง • มีการจัดการเพื่อควบคุมการคละปนของผลผลิตด้วยคุณภาพกับผลผลิตคุณภาพ
---------	---

ตัวอย่าง: การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติกรหลังเก็บเกี่ยว

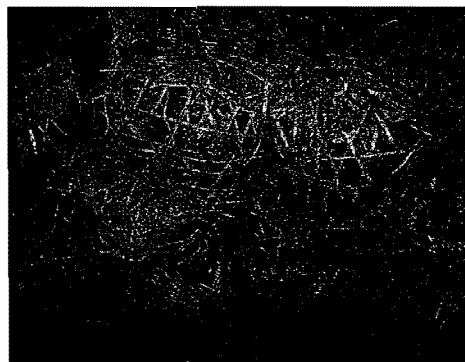
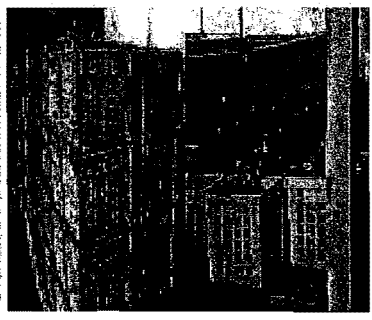
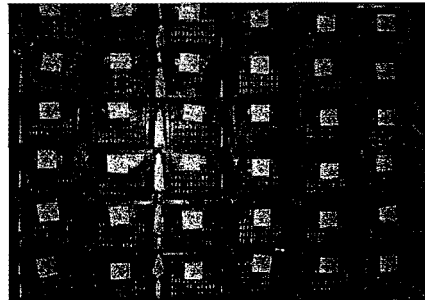
6. การพักผลผลิต การขนย้ายในบริเวณแปลงเพาะปลูก การเก็บรักษา

เงื่อนไขที่กล่าวหาพบ	วิธีการตรวจสอบประเมิน
<p>มีการจัดการด้านสุขอนามัยของสถานที่และวิธีการขนย้าย พักผลผลิต และ/หรือ เก็บรักษาผลผลิต เพื่อป้องกันผลกระทบท่อคุณภาพของผลผลิตและการปนเปื้อนจากอันตรายและ สิ่งแปลกปลอมที่มีผลต่อความปลอดภัยในการบริโภค</p>	<p>ตรวจสอบนิเวศสถานที่ อุปกรณ์การขนย้ายในบริเวณแปลงเพาะปลูก การพักผลผลิตหรือเก็บรักษาผลผลิต</p>

6. การพักผลผลิต การขนย้ายในบริเวณแปลงเพาะปลูก การเก็บรักษา

คำแนะนำ	<ul style="list-style-type: none">• ใช้วัสดุรองพื้นในบริเวณพักผลผลิตที่เกี่ยวข้อง เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ สิ่งปฏิกูล เศษดิน และสิ่งสกปรก หรือสิ่งที่เป็นอันตรายอื่นๆ จากพื้นดิน• แยกภาชนะที่ใช้ในการบรรจุจากภาชนะที่ใช้ในการขนย้ายหรือขนส่งวัตถุดิบอันตรายทางการเกษตร หรือปุ๋ย เพื่อป้องกันการปนเปื้อนทั้งทางเคมี ชีวภาพ และกายภาพ• เลือกใช้ภาชนะที่ใช้ในการบรรจุขั้นต้น เพื่อการขนถ่ายผลผลิตภายในพื้นที่แปลงเพาะปลูกไปยังพื้นที่คัดแยกบรรจุที่เหมาะสม มีวัสดุกรุภายในภาชนะเพื่อป้องกันการกระแทกเสียดสี• การจัดวางผลผลิตในบริเวณพักผลผลิตที่เกี่ยวข้องในแปลงเพาะปลูกต้องเหมาะสม สามารถป้องกันการเกิดรอยแผลที่เกิดจากการขีดข่วนหรือกระแทกกันระหว่างผลผลิต รวมทั้งปัญหาการเสื่อมสภาพของผลผลิต• การขนย้ายผลผลิตในแปลงเพาะปลูก ควรปฏิบัติด้วยความระมัดระวัง และป้องกันการปนเปื้อน• มีการป้องกันการปนเปื้อนจากการใช้น้ำ วัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตรายสู่ผลผลิตที่มีการคัดเลือกหรือบรรจุในแปลงแล้ว• ให้ขนส่งผลผลิตที่บรรจุภาชนะแล้วด้วยความระมัดระวัง และขนส่งไปยังจุดรวบรวมสินค้าทันทีที่เก็บเกี่ยว และ/หรือ หลังการตัดแต่งคัดคุณภาพหรือคัดขนาดแล้ว
---------	---

ตัวอย่าง: การพักผลผลิต การขนย้ายในบริเวณแปลงเพาะปลูก การเก็บรักษา

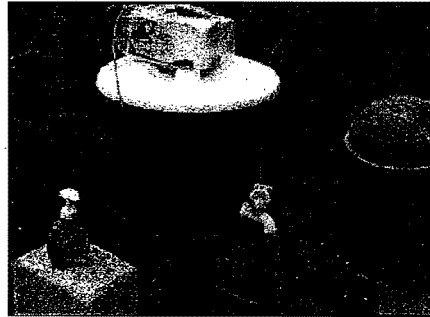
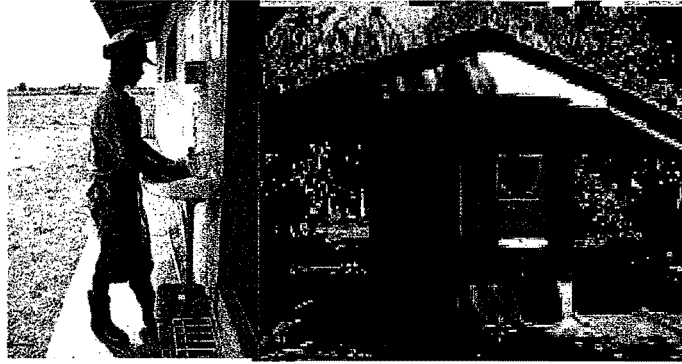
7. สุขลักษณะส่วนบุคคล

เงื่อนไขที่อาจพบเจอ	วิธีตรวจสอบประเมิน
ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ที่ไทยเหมาะสมหรือเหมาะสมกว่ารอบรมการปฏิบัติที่ถูกต้องและถูกต้องสำหรับประเทศไทย	ตรวจสอบประเมินความรู้ความเข้าใจ หรือตรวจสอบการปฏิบัติงาน หรือหลักฐานการฝึกอบรม
มีการดูแลสุขลักษณะส่วนบุคคลเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลเกิดการปนเปื้อนจากผู้ที่สัมผัสกับผลิตภัณฑ์โดยตรง โดยเฉพาะในขั้นตอนการเก็บเกี่ยว และหลังการเก็บเกี่ยวสำหรับพืชที่ใช้บริโภคสด	ตรวจหาปัจจัยผู้ปฏิบัติงานในระหว่างการทำงานปฏิบัติตรงในขั้นตอนการเก็บเกี่ยวและหลังการเก็บเกี่ยว

7. สุขลักษณะส่วนบุคคล

คำแนะนำ	<ul style="list-style-type: none"> • ให้ความรู้ ความเข้าใจ หรือให้การอบรมสุขลักษณะส่วนบุคคลแก่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกสุขลักษณะ • ผู้ที่สัมผัสกับผลิตภัณฑ์โดยตรง โดยเฉพาะหลังการเก็บเกี่ยวต้องมีการดูแลสุขลักษณะส่วนบุคคล เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการปนเปื้อนสู่ผลิตภัณฑ์ • จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขลักษณะส่วนบุคคลให้เพียงพอ • บุคคลที่เจ็บป่วยและอาจนำโรคสู่ผลิตภัณฑ์ ห้ามเข้าไปในบริเวณที่ปฏิบัติงาน ถ้าจะทำให้เกิดการปนเปื้อนสู่ผลิตภัณฑ์ได้ และผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับวัตถุอันตรายทางการเกษตรควร ได้รับการตรวจสอบสุขภาพตามความเหมาะสม • มีการบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการฝึกอบรม หรือเก็บหลักฐานผลการตรวจสอบสุขภาพ หรือการจัดการด้านสุขลักษณะส่วนบุคคล
---------	--

ตัวอย่าง: สุขลักษณะส่วนบุคคล

Source: Dr. Ranaullah Akbar Mirza, Department of Agriculture, University

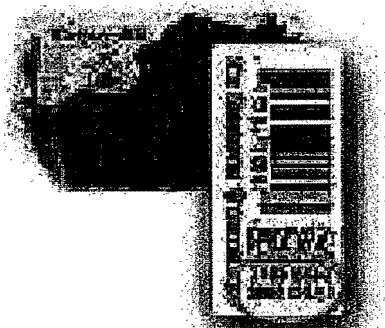
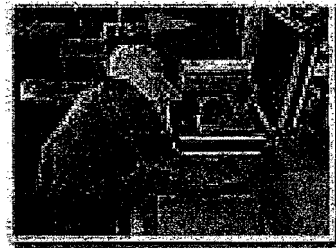
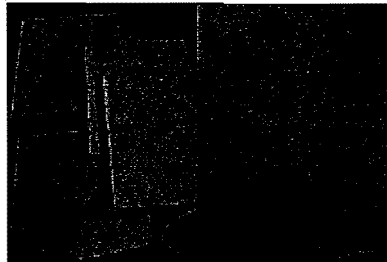
8. การบันทึกข้อมูลและตามสอบ

ภาคของพื้นที่กำหนด	วิธีการตรวจสอบเป็น
<p>เป็นบันทึกข้อมูล เพื่อให้สามารถตรวจสอบประเมินและตามสอบได้เกี่ยวข้องกับ</p> <ul style="list-style-type: none"> - พื้นที่ของแปลงการผลิต - การไปวัดดูพื้นที่รายทางกลางเกษตร - การปฏิบัติในการเพาะปลูก การปฏิบัติกิจกรรมก่อนและหลังเก็บเกี่ยวในขั้นตอนที่สำคัญที่จะมีผลกระทบต่อคุณภาพและหาผลผลิตตกอยู่ในผลิตผล - ข้อมูลระดับชื่อผลิตผล ชื่อแหล่งที่มาผลิตผลในแต่ละรุ่นไปกำหนดอายุ 	<p>ตรวจสอบบันทึกข้อมูล</p> <p>กรณีที่พบปัญหาการปนเปื้อนในผลิตผลให้สืบเสาะหาสาเหตุที่มาที่ไปของผลิตผลในระดับฟาร์ม และวิธีแก้ไข</p>

8. การบันทึกข้อมูลและตามสอบ

<p>คำแนะนำ</p>	<ul style="list-style-type: none">•จัดทำเอกสารหรือแบบบันทึก ให้เป็นปัจจุบันสำหรับการผลิตในฤดูกาลนั้นๆ รวมทั้งมีการบันทึกข้อมูลให้ครบถ้วน และลงชื่อผู้ปฏิบัติงานทุกครั้งที่มีการบันทึกข้อมูล•ในกรณีมีการจำหน่ายผลิตผล ต้องบันทึกข้อมูลผู้รับซื้อผลิตผล หรือแหล่งที่นำผลิตผลไปจำหน่าย•มีการจัดเก็บเอกสาร และ/หรือ บันทึกข้อมูลเป็นหมวดหมู่แยกเป็นฤดูกาลผลิตแต่ละฤดูกาล เพื่อสะดวกต่อการตรวจสอบ และการนำมาใช้•มีบันทึกข้อมูล เพื่อให้สามารถตรวจประเมินและตามสอบได้เกี่ยวกับ<ol style="list-style-type: none">(1)ที่มาของปัจจัยการผลิต(2) การใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร(3)การปฏิบัติในการเพาะปลูก การปฏิบัติก่อนและหลังเก็บเกี่ยวในขั้นตอนที่สำคัญที่จะมีผลกระทบต่อคุณภาพและความปลอดภัยในผลิตผล(4) ข้อมูลผู้รับซื้อผลิตผล หรือแหล่งที่นำผลิตผลในแต่ละรุ่นไปจำหน่าย•เก็บรักษานิติข้อมูลการปฏิบัติงานและเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานไว้เป็น อย่างดี อย่างน้อย 2 ปีของการผลิตติดต่อกัน หรือตามที่ผู้ประกอบการ หรือประเทศคู่ค้าต้องการ
----------------	---

ตัวอย่าง: การบันทึกข้อมูลและตามสอบ

สิ่งสำคัญสำหรับผู้ผลิตที่เข้าสู่มาตรฐาน GAP

- มุ่งมั่นในการผลิตสินค้าคุณภาพและปลอดภัย
- ทำความเข้าใจมาตรฐานระบบการผลิต GAP
- ศึกษาความต้องการของตลาดและผู้ซื้อ
- จัดทำแผนการผลิตและควบคุมคุณภาพ
- จัดบันทึกข้อมูล/เก็บรักษาเป็นระเบียบ
- ทบทวน/ตรวจสอบตนเอง

รายชื่อมาตรฐาน GAP แยกตามชนิดพืช ที่ประกาศใช้แล้ว

ผลไม้	ลำไย มะม่วงน้ำดอกไม้
พืช	กระเทียมเบญจก ขมิ้น ใช้ห่อ พริก ข้าวโพดฝักอ่อน
ผักพื้นเมือง	ข้าวหอมมะลิไทย ข้าว ถั่วฝักยาว ถั่วลิสง
พืชไร่	ปาล์มถั่วลิสง อ้อยโรงงาน มันสำปะหลัง ข้าวโพดเมล็ดแห้ง
ไม้ดอก	ดอกกล้วยไม้ ปทุมมา/กระดังงา
อื่นๆ	หม่อนผลิตไหม หม่อนผลิตเส้น กัญชง/กัญชง

สนใจข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ WWW.acfs.go.th

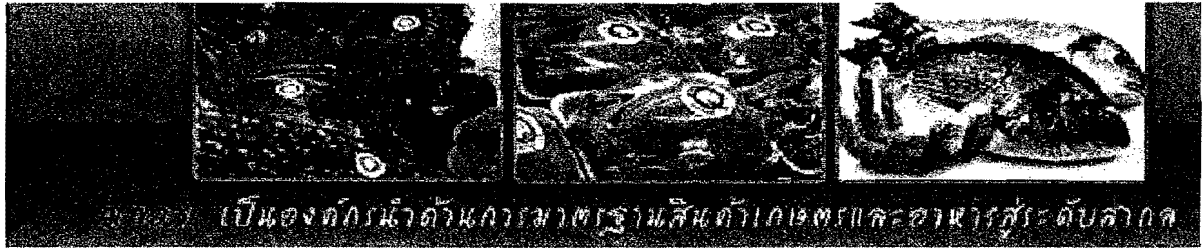
เรื่องที่ 4 การเทียบเคียงมาตรฐานการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืช
อาหาร มาตรฐานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กับมาตรฐาน
ASEAN GAP

โดย นางสาวอิงอร ปัญญากิจ นักวิชาการชำนาญการพิเศษ

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกษ.)
National Bureau of Agricultural Commodity and Food Standards (ACFS)

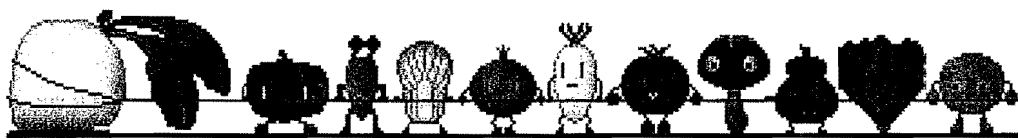

การเทียบเคียงมาตรฐาน มกษ.GAP พืชอาหาร กับ ASEAN GAP

นางสาวนลินทิพย์ เพณี
นักวิชาการมาตรฐานชำนาญการพิเศษ
สำนักกำหนดมาตรฐาน

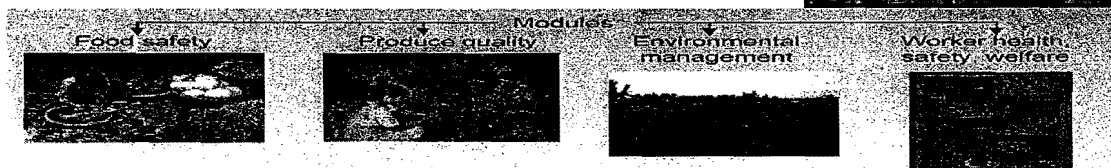
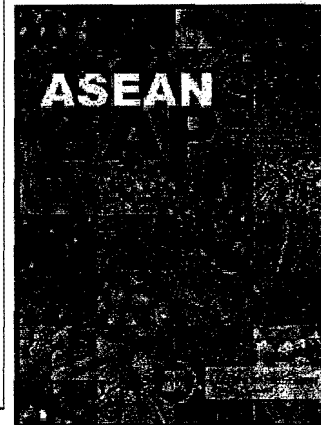
หัวข้อการบรรยาย

- ความเป็นมา ASEAN GAP
- มกษ.GAP vs ASEAN GAP
- การทบทวน มกษ. GAP พืชอาหาร

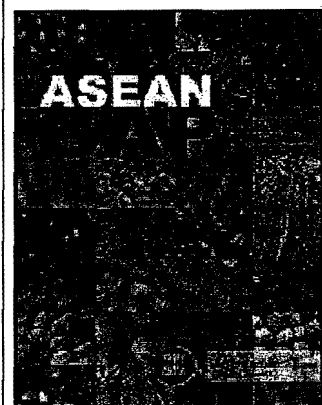
Good Agricultural Practice for production of fresh fruit and vegetables in the ASEAN region (ASEAN GAP)

- ASEAN GAP เป็นมาตรฐานการผลิตสำหรับผักผลไม้สดในภูมิภาคอาเซียน ที่ประกาศเป็นมาตรฐานสมัครใจ เมื่อปี 2549 (ปี 2006)
- พัฒนารับขึ้นจากมาตรฐาน GAP ของประเทศสมาชิก ได้แก่ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และไทย
- ขอบข่ายครอบคลุมขั้นตอนการผลิต การเก็บเกี่ยว การปฏิบัติการหลังเก็บเกี่ยว ในระดับฟาร์มหรือสถานที่สำหรับจัดการหลังการเก็บเกี่ยวซึ่งมีการบรรจุผลิตผลเพื่อจำหน่าย แต่ไม่รวมผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงสูง เช่น ผักก้านอ่อน (sprouts) ผลิตผลสดตัดแต่ง (fresh cut products)
- เนื้อหาแบ่งเป็น 4 หมวด (module) โดยสามารถใช้แบบหมวดเดียวหรือรวมกันได้

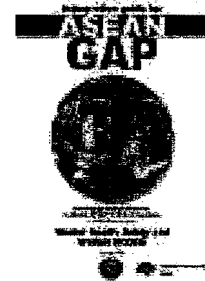
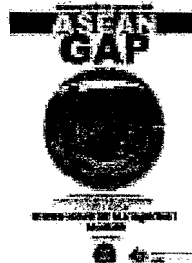
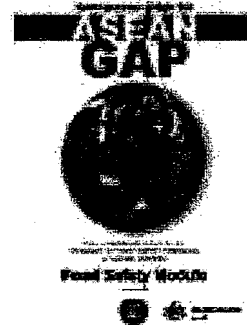
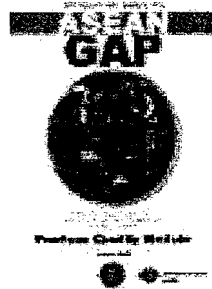
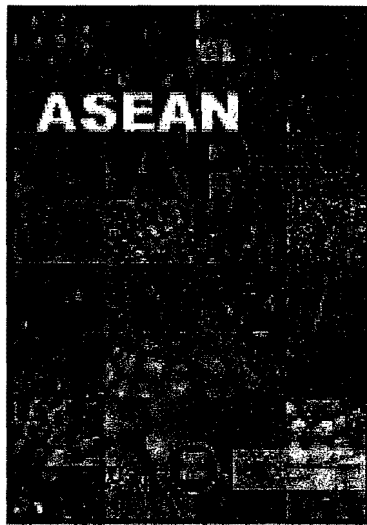

วัตถุประสงค์ ASEAN GAP

- อำนวยความสะดวกทางการค้าในภูมิภาคและระหว่างประเทศ
- สนับสนุนการปรับปรุงมาตรฐานภายในกลุ่มประเทศอาเซียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ GAP
- สนับสนุนให้เกิดความปลอดภัยต่อผู้บริโภคผักผลไม้สด รวมถึงผู้ปฏิบัติงาน
- สนับสนุนการเกษตรที่ยั่งยืน

มาตรฐาน ASEAN GAP และเอกสารคู่มือ

5

Implementation of ASEAN GAP Programs

2555-2558	เปรียบเทียบข้อกำหนดของอาเซียนกับข้อกำหนดของ GAP ที่สอดคล้อง/เทียบเคียง ASEAN GAP ที่ครอบคลุมขั้นตอนการผลิตตั้งแต่ 2555 ถึง 2558
2556-2559	พัฒนาระบบการรับรอง ASEAN GAP โดยจัดทำ ASEAN GAP Certification System และ ASEAN GAP Accreditation committee and system
2557-2558	สร้างองค์ความรู้ระบบการรับรอง ASEAN GAP Certification System (LOI, Letter of Intent/LOI, Equivalency หรือ Mutual Recognition Agreement/MRA)
2555-2559	ส่งเสริมผู้ประกอบการ ASEAN GAP ให้ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/เทคโนโลยีเกษตร/วิทยาศาสตร์ และใช้ ASEAN GAP เป็นเครื่องมือสนับสนุนผลการดำเนินงานในภาคเกษตรกรรม โดยจัดทำ ASEAN GAP Website

6

เปรียบเทียบมาตรฐาน GAP & ASEAN GAP

เนื้อหา:

1. เกณฑ์กำหนด 8 ข้อหลัก 12 ข้อย่อย (ความปลอดภัยอาหาร/คุณภาพ)
2. คำแนะนำอยู่ในภาคผนวก (ความปลอดภัยอาหาร/คุณภาพ/สิ่งแวดล้อม/สุขภาพ ความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้ปฏิบัติงาน)

ASEAN

เนื้อหา: 4 module

1. ความปลอดภัยอาหาร (Food Safety): มีข้อหลัก 10 และ ข้อย่อย 84 ข้อ
2. การจัดการสิ่งแวดล้อม (Environmental management): มีข้อหลัก 13 และ ข้อย่อย 59 ข้อ
3. สุขภาพ ความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้ปฏิบัติงาน (Worker health, Safety and welfare): มีข้อหลัก 6 และ ข้อย่อย 29 ข้อ
4. คุณภาพของผลิตภัณฑ์ (Produce Quality): มีข้อหลัก 10 และ ข้อย่อย 54 ข้อ

ข้อเสนอการดำเนินงาน GAP ของไทย

- ปรับปรุงสถาน/ทบทวนมาตรฐาน GAP พืชอาหารให้สอดคล้อง/เทียบเท่า ASEAN GAP ทั้ง 4 หมวด โดยมีการแบ่งระดับข้อกำหนดเป็น 3 ระดับ คือ ข้อกำหนดหลัก ข้อกำหนดรอง และคำแนะนำ (major/ minor/ recommendation) และกำหนดเกณฑ์ตัดสินผลการตรวจประเมินผ่าน/ไม่ผ่าน
- พัฒนาระบบการตรวจสอบรับรองของไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐาน (ทบทวน) รวมถึงขยายขอบข่ายรับรอง ASEAN GAP
- ติดตามให้ความเห็นการจัดทำ ASEAN GAP Certification System /ASEAN GAP Accreditation System
- เตรียมความพร้อมการจัดทำข้อตกลงการยอมรับร่วม (MRA) ด้านการรับรอง GAP (มาตรฐาน/การตรวจสอบรับรอง/มาตรฐานวิทยา)

Content	Food Safety Module	Environmental Management Module	Worker Health, Safety & Welfare Module	Produce Quality Module
Site history and management		/	----	----
Planting material			----	
Soil and substrates	----	/	----	----
Fertilisers and soil additives	/	/	----	
Water			----	
Chemicals Agrochemicals			----	
Harvesting and handling produce	/		----	
Waste and energy efficiency	----		----	----
Biodiversity	----		----	----
Air	----		----	----
Working conditions	----	----	/	----
Produce quality plan	----	----	----	
Worker welfare	----	----	/	----
Traceability and recall	/	----	----	/
Training				
Documents and records				
Review of practices				

Content	Food safety	Environmental Management	Worker Health, Safety & Welfare	Produce Quality
Site history and management			-	-
Planting material			-	
Soil and substrates	-		-	-
Fertilizer and soil additives			-	
water			-	
Chemical			-	
Harvesting and handling produce			-	
Waste and energy efficiency	-		-	-
Biodiversity	-		-	-
Air	-		-	-
Working conditions	-	-		-
Produce quality plan	-	-	-	
Worker welfare	-	-		-
Traceability and recall		-	-	
Training				
Documents and records				
Review of practices				

- คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร ครั้งที่ 1/2555 (17 ก.พ. 55) ได้มีมติเห็นชอบให้แต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการพิจารณามาตรฐานสินค้า เรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับพืชอาหาร ที่มีนายสุขวัฒน์ จันทรปรณิก เป็นประธาน เพื่อทบทวนแก้ไขและจัดทำมาตรฐาน
- เมษายน 2555 ได้ประชุมหารือผู้เกี่ยวข้อง จำนวน 2 ครั้ง เพื่อกำหนดรูปแบบ/แนวแก้ไขมาตรฐานให้สอดคล้อง ASEAN GAP
- มิถุนายน-สิงหาคม 2555 ได้ประชุมคณะกรรมการวิชาการฯ จำนวน 3 ครั้ง เพื่อพิจารณาให้ความเห็นแก้ไขร่างมาตรฐาน
- กำหนดจัดสัมมนาระดมความเห็นต่อร่างมาตรฐาน มกษ.GAP (ฉบับทบทวน) ในวันที่ 14 กันยายน 2555 ณ โรงแรมมารวยการ์เด้น เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นจากทุกฝ่าย และนำมาปรับปรุงมาตรฐานก่อนเสนอประกาศใช้ภายใน ปี 2555

ร่าง มกษ. GAP พืชอาหาร

ขอบข่าย	การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีสำหรับการผลิตพืชอาหาร เช่น ผัก ผลไม้ พืชไร่ เครื่องเทศ พืชสมุนไพรที่ใช้เป็นอาหาร เป็นต้น ในทุกขั้นตอนของการผลิตในระดับฟาร์ม และสถานที่สำหรับจัดการหลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งมีการบรรจุ และ/หรือ รวบรวมผลิตผลเพื่อจำหน่าย
วัตถุประสงค์	เพื่อให้ได้ผลิตผลที่ปลอดภัย และมีคุณภาพ โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ ความปลอดภัยและสวัสดิภาพของผู้ปฏิบัติงาน
ระดับข้อกำหนด	ข้อกำหนดหลัก (major requirement) ข้อกำหนดรอง (minor requirement) ข้อเสนอแนะ (recommendation)
เกณฑ์ตัดสิน	ผ่านเกณฑ์ข้อกำหนดหลักทุกข้อ และ ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่า 60% ของข้อกำหนดรองทั้งหมด ทั้งนี้ ต้องมีการปรับปรุงเพื่อพัฒนาให้ผ่านเกณฑ์ 80% ภายในเวลา 2 ปี ก่อนการต่ออายุใบรับรอง
เกณฑ์กำหนด	มี 8 ข้อหลัก และข้อย่อย 113 ข้อ แบ่งเป็น ข้อกำหนดหลัก 22 ข้อ ข้อกำหนดรอง 35 ข้อ และข้อเสนอแนะ 56 ข้อ

ร่าง มกษ. GAP พืชอาหาร

เกณฑ์กำหนดและระดับข้อกำหนด

รายการ	เกณฑ์กำหนด	ระดับข้อกำหนด	หมวด
1. น้ำ			
1.1 น้ำที่ใช้ในแปลงปลูก	1.1.1 น้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิต ต้องมาจากแหล่ง น้ำที่ไม่มีสภาพแวดล้อม ซึ่งก่อให้เกิดการปนเปื้อนวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตรายต่อผลผลิต กรณีแหล่งน้ำมีสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนจากวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตราย ให้วิเคราะห์น้ำ โดยส่งห้องปฏิบัติการของทางราชการหรือห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองระบบคุณภาพเพื่อวิเคราะห์การปนเปื้อนสารเคมีอันตรายและ/หรือจุลินทรีย์ก่อโรค และเก็บผลการวิเคราะห์น้ำไว้เป็นหลักฐาน	ข้อกำหนดหลัก	FS
	1.1.2 ไม่ใช่เนื้เสียจากโรงงานอุตสาหกรรม หรือกิจกรรมอื่นๆ เช่น แหล่งชุมชน โรงพยาบาล ที่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนสิ่งที่เป็นอันตราย กรณีจำเป็นต้องใช้ต้องมีหลักฐาน หรือข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนว่าน้ำนั้น ได้ผ่านการบำบัดน้ำเสียมาแล้ว และสามารถนำมาใช้ในกระบวนการผลิตได้	ข้อกำหนดหลัก	FS
	1.1.3 เก็บตัวอย่างน้ำอย่างน้อย 1 ครั้ง ในระยะเริ่มจัดระบบการผลิตและในช่วงเวลาที่มีสภาวะแวดล้อมเสี่ยงต่อการนำไปใช้ในการผลิต ส่งห้องปฏิบัติการของทางราชการหรือห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองระบบคุณภาพเพื่อวิเคราะห์การปนเปื้อนสารเคมีอันตรายและ/หรือจุลินทรีย์ก่อโรค และเก็บใบแจ้งผลการวิเคราะห์น้ำไว้เป็นหลักฐาน	ข้อกำหนดรอง	FS
	1.1.4 น้ำสำหรับละลายปุ๋ยและวัตถุอันตรายทางการเกษตรควรมีคุณภาพที่ไม่ทำให้ประสิทธิภาพในการละลายปุ๋ยและวัตถุอันตรายทางการเกษตรลดลง	ข้อเสนอแนะ	FS

13

ร่าง มกษ. GAP พืชอาหาร

เกณฑ์กำหนดและระดับข้อกำหนด

รายการ	เกณฑ์กำหนด	ระดับข้อกำหนด	หมวด
2. พื้นที่ปลูก	2.1 พื้นที่ปลูกไม่อยู่ในสภาพแวดล้อมซึ่งก่อให้เกิดการปนเปื้อนวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตรายในผลผลิต กรณีที่พื้นที่มีสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการปนเปื้อนจากวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตรายให้วิเคราะห์ดิน โดยส่งห้องปฏิบัติการของทางราชการหรือห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองระบบคุณภาพเพื่อวิเคราะห์การปนเปื้อนสารเคมีอันตรายและ/หรือจุลินทรีย์ก่อโรค และเก็บผลการวิเคราะห์ดินไว้เป็นหลักฐาน	ข้อกำหนดหลัก	FS
	2.2 กรณีจำเป็นต้องใช้พื้นที่ปลูกที่มีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนต้องมีข้อพิสูจน์ที่ชัดเจน ว่ามีวิธีการบำบัดที่ลดการปนเปื้อนสู่ระดับที่ปลอดภัยได้	ข้อกำหนดหลัก	FS
	2.3 เก็บตัวอย่างดินอย่างน้อย 1 ครั้ง ในระยะเริ่มจัดระบบการผลิต และในช่วงเวลาที่มีสภาวะแวดล้อมเสี่ยงต่อการปนเปื้อน ส่งห้องปฏิบัติการของทางราชการหรือห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองระบบคุณภาพเพื่อวิเคราะห์การปนเปื้อนโลหะหนัก และเก็บผลการวิเคราะห์ดินไว้เป็นหลักฐาน	ข้อกำหนดรอง	FS
	2.4 หากมีการใช้สารเคมีรมควันเพื่อฆ่าเชื้อในดินและวัสดุปลูก ให้บันทึกข้อมูลที่มีรายละเอียด ดังนี้ ชนิดสารเคมี วันที่ใช้ อัตราส่วนและวิธีใช้ และชื่อผู้ปฏิบัติงาน พร้อมทั้งเก็บบันทึกไว้	ข้อกำหนดหลัก	EN

14

အထူးကုဆရာမများ

เรื่องที่ 5 พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑

โดย นายอานัติ วิเศษรจนา ผู้อำนวยการสำนักควบคุมมาตรฐาน
สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)

พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร

พ.ศ. 2551

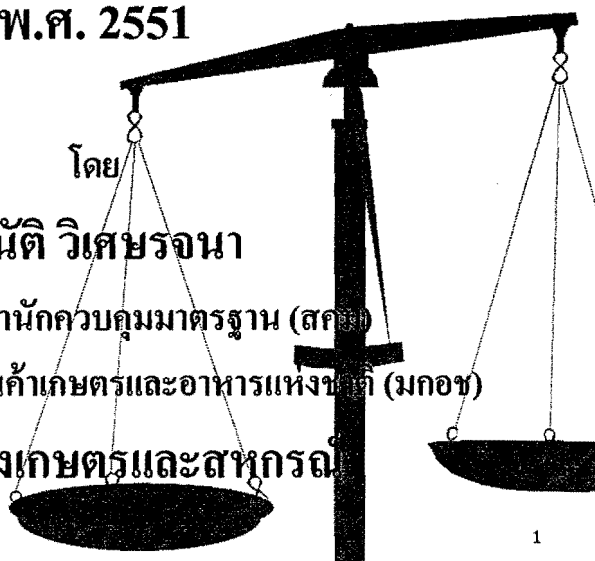
โดย

อานันท์ วิเศษรจนา

ผู้อำนวยการสำนักควบคุมมาตรฐาน (สคช.)

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551

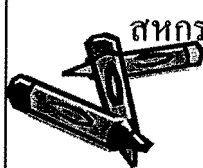
- ความเป็นมา
- เหตุผลในการออกกฎหมาย
- โครงสร้างของกฎหมาย
- วันใช้บังคับ
- ขอบเขตของการใช้กฎหมาย
- นิยาม
- ผู้เกี่ยวข้อง
- สาระสำคัญ
- บทสรุป

2

ความเป็นมา

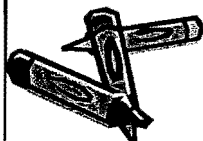
- คำสั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ 93/2540 ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2540 จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานและตรวจสอบสินค้าเกษตร (สมก) เป็นหน่วยงานภายในสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ได้จัดตั้งสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช) เป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

3

ความเป็นมา

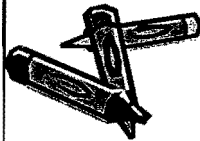
- กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2545
- มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 16 กรกฎาคม 2545 อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอ

4

ความเป็นมา

- พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551
 - ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 125 ตอนที่ 37 ก วันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2551
 - มีจำนวน 9 หมวด และบทเฉพาะกาล รวม 80 มาตรา

5

เหตุผลในการตรากฎหมาย

- แก้ไขปัญหาการส่งออกและขจัดอุปสรรคทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (NTB) ตามความตกลงในองค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO)
- ส่งเสริมสินค้าเกษตรของไทยให้ได้มาตรฐาน และมีศักยภาพแข่งขันในตลาดโลกได้
- คู่แข่งผู้บริโภคร
- สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ

6

โครงสร้างของกฎหมาย

- การกำหนดมาตรฐาน
- การตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน
- การควบคุมมาตรฐาน

7

วันใช้บังคับ

- ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2551
- มีผลใช้บังคับในวันที่ 20 สิงหาคม 2551
(พ้นกำหนด 180 วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา)

8

ขอบเขตการใช้กฎหมาย

ที่ไม่ใช้บังคับแก่

1. หน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามกฎหมาย [ม. 4 (1)]

- กรมวิชาการเกษตร กรมประมง กรมปศุสัตว์ กรมวิทยาศาสตร์บริการ ฯลฯ

- สามารถตรวจสอบและออกใบรับรองได้

9

ขอบเขตการใช้กฎหมาย

ที่ไม่ใช้บังคับแก่

2. มาตรฐานสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใด ที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว เช่น [ม. 4 (2)]

- มาตรฐานตาม พ.ร.บ. อาหาร พ.ศ. 2522

- มาตรฐานตาม พ.ร.บ. มาตรฐานสินค้าขาออก พ.ศ. 2503

- มาตรฐานตาม พ.ร.บ. มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. 2511

- ฯลฯ

10

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

លេខ ៦១ ក្រសួង ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច

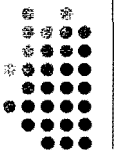
រដ្ឋសភា

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ/ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ/ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម (៤)

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ/ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម/ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ (២)

ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ/ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម (១)

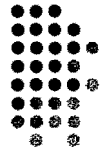
ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម

ក្រសួង

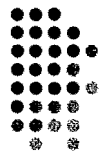
ผู้เกี่ยวข้อง

- คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร (ต่อ)
 - ☒ ออกประกาศ/คำสั่ง ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
 - ☒ แต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการ
- คณะกรรมการวิชาการ
 - ☒ ช่วยคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรในการกำหนดมาตรฐาน
- สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.)
 - ☒ กำกับดูแล/ควบคุมให้เป็นไปตามมาตรฐาน
 - ☒ เลขาธิการคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร

15

ผู้เกี่ยวข้อง

- ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน
 - ☒ อยู่ในบังคับของมาตรฐาน
 - ☒ ใช้มาตรฐาน
 - ☒ ได้รับอนุญาต
- พนักงานเจ้าหน้าที่
 - ☒ สอดส่องดูแลสินค้าเกษตรให้เป็นไปตามมาตรฐาน
 - ☒ ตรวจสอบ สุ่มตัวอย่าง ยึดหรืออายัดสินค้าเกษตรที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน

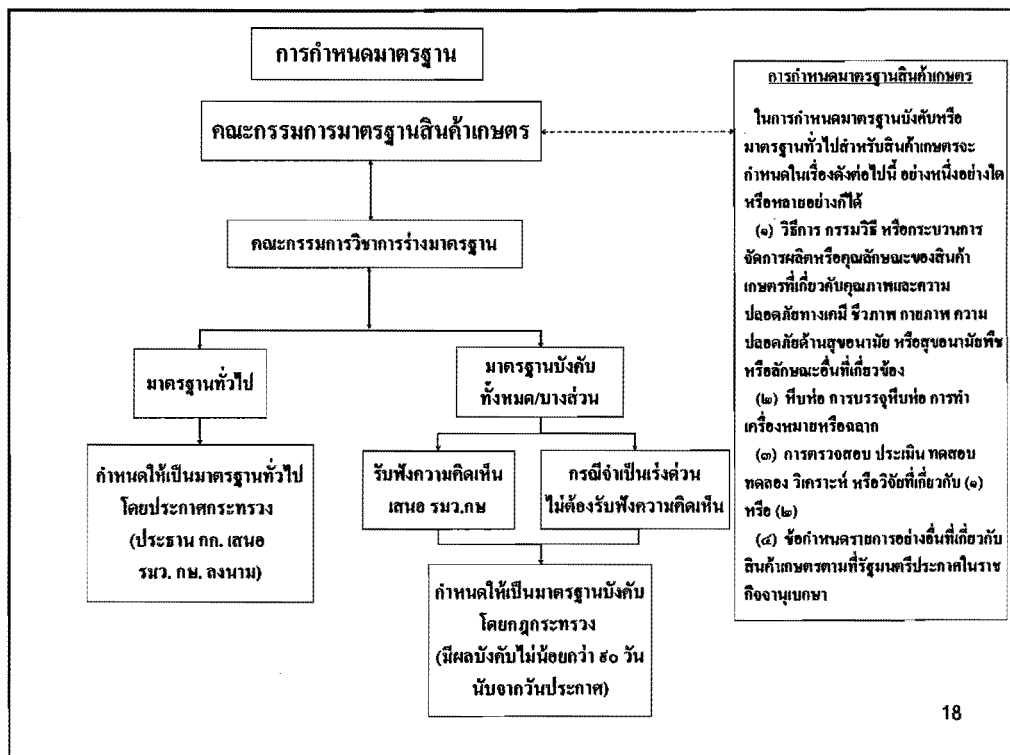

16

สาระสำคัญ

1. กำหนดมาตรฐาน
 - มาตรฐานทั่วไป
 - มาตรฐานบังคับ

สาระสำคัญ

2. การควบคุมมาตรฐาน

2.1 ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน

- รายงานผลการดำเนินงานต่อสำนักงานทุกๆ 3 เดือน
- เก็บรักษาผลการดำเนินงานไว้เป็นเวลา 3 ปี

2.2 คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร

- สั่งให้แก้ไข/ปรับปรุงสินค้าเกษตรให้เป็นไปตาม

มาตรฐาน

- สั่งทำลายเครื่องหมาย/สินค้าเกษตร
- สั่งให้ส่งสินค้าเกษตรกลับคืนไป

19

สาระสำคัญ

2. การควบคุมมาตรฐาน (ต่อ)

2.3 พนักงานเจ้าหน้าที่

- เข้าไปในสถานที่ทำการ/ยานพาหนะ เพื่อตรวจสอบมาตรฐานสินค้าเกษตรที่ได้รับรองมาตรฐานแล้ว

- สุ่มหรือสั่งให้ส่งตัวอย่างสินค้าเกษตรที่ได้ไปรับรองมาตรฐานแล้ว

- ยึดหรืออายัด กรณีมีเหตุสงสัยว่ามีการกระทำผิด

20

● ● ● สารสำคัญ

2. การควบคุมมาตรฐาน (ต่อ)

2.4 สำนักงาน

- สั่งให้แก้ไข/ปรับปรุงสินค้าเกษตรให้เป็นไปตาม
มาตรฐาน

- จัดการกับสินค้าเกษตรที่ได้ยึด/อายัดไว้ และไม่มีผู้ขอ
รับคืน

- ขายทอดตลาดสินค้าเกษตรที่ได้ยึด/อายัดไว้ กรณีเป็นของ
เสียหายหรือเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษามาก

21

● ● ● สารสำคัญ

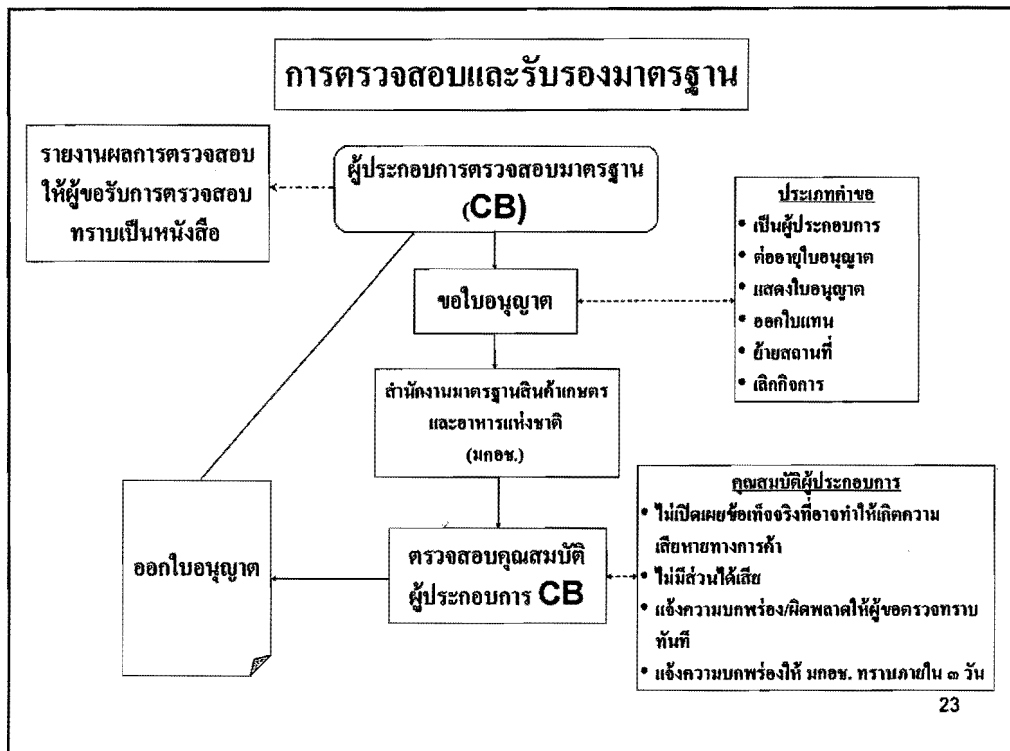
3. การตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน

- ต้องขอรับใบอนุญาต

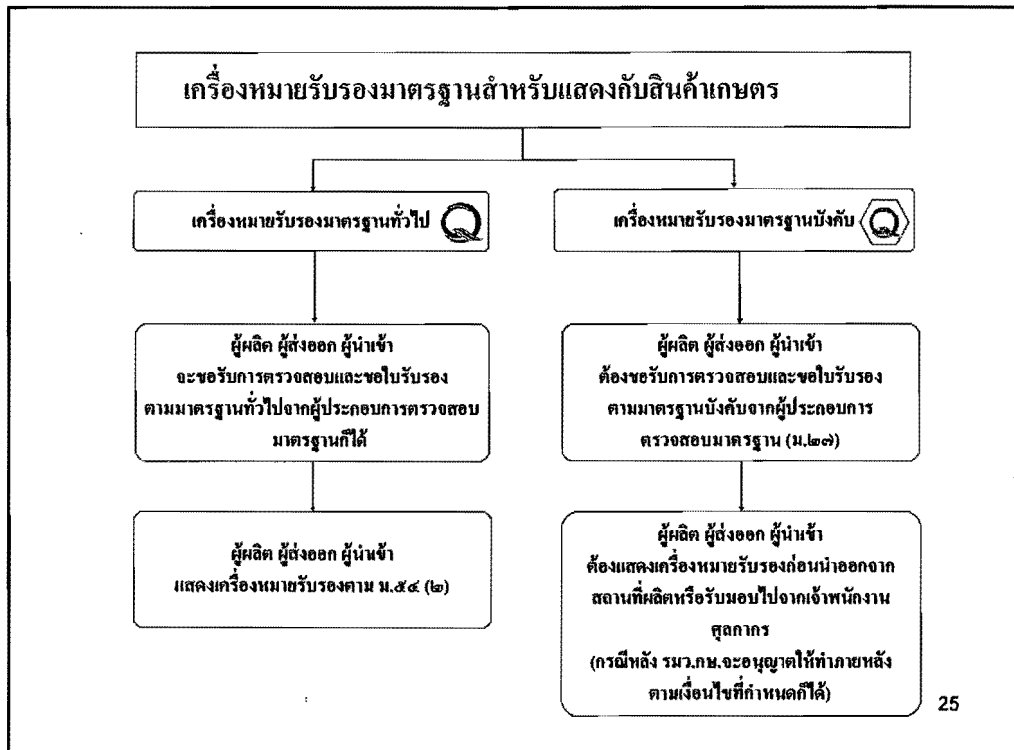
- ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด

- ต้องปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนด

22

- สาระสำคัญ**
4. เครื่องหมายและการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน
 - เครื่องหมายรับรองตามมาตรฐานบังคับ
 - เครื่องหมายรับรองตามมาตรฐานทั่วไป
- 24

- สาระสำคัญ**
๕. การอุทธรณ์
- คำสั่งสำนักงาน
 - ยื่นอุทธรณ์ภายใน 30 วัน นับแต่วันได้รับแจ้ง
 - เสนอคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ ภายใน 7 วัน นับแต่วันได้รับอุทธรณ์
 - คณะกรรมการฯ พิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับแต่วันได้รับอุทธรณ์จากสำนักงาน
 - คำวินิจฉัยอุทธรณ์เป็นที่สุด แต่ไม่ตัดสิทธินำไปฟ้องศาลปกครอง
-
- 26

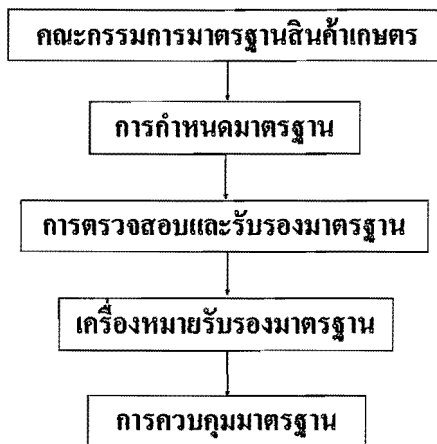
สาระสำคัญ

6. บทเฉพาะกาล

- มาตรฐานสินค้าเกษตรที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาอยู่ก่อน พ.ร.บ. ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็น มาตรฐานทั่วไป
- ผู้ได้รับใบรับรองเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานก่อนวันที่ พ.ร.บ. ใช้บังคับ ให้แจ้งต่อสำนักงานภายใน 60 วัน เพื่อขอรับ ใบอนุญาต
- ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองก่อนวันที่ พ.ร.บ. ใช้ บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไป โดยให้ถือว่าเป็น เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน ทั่วไป ตาม พ.ร.บ. นี้

27

พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551

28

ติดต่อสอบถาม

สำนักควบคุมมาตรฐาน (สคม)

สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช)

โทร. : 0 2579 4140, 0 2561 2277 ต่อ 1701

โทรสาร. : 0 2579 4139

Website : www.acfs.go.th

E-mail : anut@acfs.go.th

29

ขอบคุณ

30

พระราชบัญญัติ

มาตรฐานสินค้าเกษตร

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยมาตรฐานสินค้าเกษตร

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๓๓ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มาตรฐาน” หมายความว่า มาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไป แล้วแต่กรณี

“สินค้าเกษตร” หมายความว่า ผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์อันเกิดจากการกสิกรรม การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้ และผลพลอยได้ของผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

“มาตรฐานบังคับ” หมายความว่า มาตรฐานที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้สินค้าเกษตรต้องเป็นไปตามมาตรฐาน

“มาตรฐานทั่วไป” หมายความว่า มาตรฐานที่มีประกาศกำหนดเพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน

“ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้ และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามกฎหมาย

“ผู้ผลิต” หมายความว่า

(๑) ผู้ซึ่งทำการกสิกรรม การประมง การปศุสัตว์ หรือการป่าไม้เพื่อการค้า

(๒) ผู้ประกอบการขนส่งสินค้าเกษตร คลังสินค้าเกษตร สะพานปลา ห้องเย็น โรงฆ่าสัตว์ หรือกิจการต่อเนื่องอื่นที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตรตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๓) ผู้ซึ่งนำสินค้าเกษตรมาบรรจุหีบห่อ แปรรูป หรือกระทำด้วยวิธีการใด ๆ

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) หน่วยงานของรัฐซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามกฎหมาย

(๒) มาตรฐานสินค้า ผลิตภัณฑ์ หรือสิ่งอื่นใดที่มีกฎหมายบัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว

- (๓) พิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงและประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรับฟังความคิดเห็นตามมาตรา ๑๘
- (๕) พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตามมาตรา ๕๗
- (๖) ออกประกาศ และคำสั่งอื่นใดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
- (๗) พิจารณาข้อมูลทางวิชาการด้านวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยี หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวกับ

มาตรฐาน

- (๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

- (๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการบริหาร ที่ปรึกษาหรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

ก่อนครบวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่น้อยกว่าหกสิบวันให้ดำเนินการเพื่อให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่เพื่อดำรงตำแหน่งแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

มาตรา ๑๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) รัฐมนตรีให้ออก เพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องหรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระและยังมิได้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้กรรมการที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดำรงตำแหน่งครบวาระแล้ว แต่ยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่

มาตรา ๑๒ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมของคณะกรรมการ ให้ประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการ รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาหาข้อมูล และกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการ คณะกรรมการวิชาการ และคณะอนุกรรมการ

หมวด ๒

การกำหนดมาตรฐาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรใด ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาการเพื่อจัดทำร่างมาตรฐานสำหรับสินค้านั้น ให้คณะกรรมการพิจารณา

เมื่อคณะกรรมการวิชาการเสนอร่างมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการพิจารณา หากคณะกรรมการเห็นด้วยกับรายละเอียดของร่างมาตรฐานสำหรับสินค้านั้นและเห็นสมควรกำหนดให้เป็นมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไปตามที่คณะกรรมการวิชาการเสนอก็ให้คณะกรรมการเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรนั้นเป็นมาตรฐานบังคับหรือออกประกาศกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรนั้นเป็นมาตรฐานทั่วไป แล้วแต่กรณี

กฎกระทรวงที่ออกตามวรรคสองจะกำหนดให้สินค้าเกษตรใดอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

มาตรา ๑๖ ในการกำหนดมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไปสำหรับสินค้าเกษตร จะกำหนดในเรื่องดังต่อไปนี้เป็นอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่างก็ได้

(๑) วิธีการ กรรมวิธี หรือกระบวนการจัดการการผลิตหรือคุณลักษณะของสินค้าเกษตร ที่เกี่ยวกับคุณภาพและความปลอดภัยทางเคมี ชีวภาพ กายภาพ ความปลอดภัยด้านสุขอนามัยหรือ สุขอนามัยพืช หรือลักษณะอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) หีบห่อ การบรรจุหีบห่อ การทำเครื่องหมายหรือฉลาก

(๓) การตรวจสอบ ประเมิน ทดสอบ ทดลอง วิเคราะห์ หรือวิจัยที่เกี่ยวกับ (๑) หรือ (๒)

(๔) ข้อกำหนดรายการอย่างอื่นที่เกี่ยวกับสินค้าเกษตรตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการวิชาการซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งตามมาตรา ๑๕ จะให้มีคณะหนึ่งหรือหลายคณะก็ได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ คณะกรรมการวิชาการในแต่ละคณะให้มีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน

คณะกรรมการวิชาการมีหน้าที่จัดทำร่างมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตรหรือเสนอแนะคณะกรรมการในการแก้ไขหรือยกเลิกมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร รวมทั้งปฏิบัติงานทางวิชาการอื่นที่เกี่ยวกับมาตรฐานตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

กรรมการวิชาการต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มของสินค้าเกษตรที่ได้รับแต่งตั้ง

คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการวิชาการ รวมทั้งการประชุมและการดำเนินงานอื่นของคณะกรรมการวิชาการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๑๘ ก่อนออกกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับ ให้สำนักงานจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของตัวแทนของกลุ่มผู้มีส่วนได้เสียหรือผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานนำผลการแสดงความคิดเห็นนั้นเสนอคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณาเสนอแนะต่อรัฐมนตรีเพื่อออกกฎกระทรวงต่อไป

กฎกระทรวงตามวรรคสองต้องกำหนดวันใช้บังคับไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนเพื่อสวัสดิภาพของประชาชน ความมั่นคงของประเทศ หรือเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ คณะกรรมการอาจเสนอรัฐมนตรีเพื่อออกกฎกระทรวงกำหนดให้สินค้าเกษตรใดอยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับโดยไม่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๘ ก็ได้

หมวด ๓

ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับ

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ห้ามผู้ใดเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้านั้น เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้านั้นจากสำนักงาน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคสองจะกำหนดขนาดหรือลักษณะของกิจการของผู้ผลิตให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๒๑ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

(๓) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๔) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๕) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตแต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ผู้แทนนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่งและต้องไม่เคยเป็นผู้แทนนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๕)

มาตรา ๒๒ ใบอนุญาตให้ใช้กับผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้นและให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้านั้นที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ขอรับใบแทนจากสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบการสูญหายหรือชำรุดเสียหายดังกล่าว

การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ การย้ายสถานที่ทำการของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงาน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งจะเลิกประกอบกิจการ ต้องแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานทราบล่วงหน้าก่อนเลิกประกอบกิจการไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อเลิก ประกอบกิจการแล้วให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

หมวด ๔

การตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรใด ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้านั้น ต้องขอรับการตรวจสอบและได้ใบรับรองตาม มาตรฐานบังคับจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน

การตรวจสอบและรับรองและค่าบริการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๘ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานต้องรายงานผลการตรวจสอบให้ผู้ขอรับการ ตรวจสอบทราบเป็นหนังสือ ในกรณีที่สินค้านั้นที่ตรวจสอบเป็นไปตามมาตรฐานบังคับ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานออกใบรับรองสำหรับสินค้านั้นตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการอาจประกาศการนำเข้าสินค้าเกษตร จากต่างประเทศที่มีมาตรฐานทัดเทียมกับมาตรฐานบังคับไม่ต้องได้รับใบรับรองตามมาตรา ๒๗ หากปรากฏว่าสินค้านั้นได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากประเทศนั้นที่มีข้อตกลง หรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกัน

การแสดงผลฐานการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานและการแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานกับสินค้าเกษตรที่นำเข้าตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ การนำเข้าสินค้าเกษตรจากประเทศที่มีมาตรฐานแตกต่างจากมาตรฐานบังคับ หากผู้นำเข้าประสงค์จะขอรับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามมาตรฐานบังคับจากผู้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของต่างประเทศที่มีข้อตกลงหรือความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับการยอมรับผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานซึ่งกันและกันก็ให้กระทำได้แต่ผู้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานของประเทศนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่มีประกาศกำหนดมาตรฐานทั่วไปสำหรับสินค้าเกษตรใดแล้ว ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ซึ่งสินค้าเกษตรนั้นจะขอรับการตรวจสอบและขอใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไปจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานก็ได้

การตรวจสอบและรับรองและค่าบริการตรวจสอบและรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้นำมาตรา ๒๕ และมาตรา ๓๐ มาใช้บังคับกับการนำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรตามมาตรฐานทั่วไปโดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่สินค้าเกษตรได้รับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานแล้ว ต่อมาปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่าไม่เป็นไปตามมาตรฐานดังกล่าว ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี ดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงสินค้าเกษตรให้เป็นไปตามมาตรฐานนั้นภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด หากไม่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงได้หรือหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน พืช หรือสัตว์ ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ทำลาย หรือให้ส่งสินค้าเกษตรนั้นกลับคืนภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนดโดยให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการทำลายหรือการส่งกลับคืน ซึ่งสินค้าเกษตรนั้น

การสั่งให้ดำเนินการแก้ไขหรือปรับปรุงและการสั่งให้ทำลายหรือส่งสินค้าเกษตรกลับคืนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๕

การประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน

มาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน เว้นแต่จะเป็นผู้ได้รับใบอนุญาตให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานจากสำนักงาน

การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๔ ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นบริษัทโดยมีทุนจดทะเบียนซึ่งชำระแล้วตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๒) มีห้องปฏิบัติการที่มีขีดความสามารถและคุณสมบัติตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
- (๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต
- (๔) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตหรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตแต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้ว

ไม่น้อยกว่าสองปี

(๕) คุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ผู้แทนบริษัท กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนบริษัทซึ่งเป็นผู้ขอรับใบอนุญาตต้องไม่เคยเป็นผู้แทนบริษัท กรรมการผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนบริษัทที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (๔)

มาตรา ๓๕ ใบอนุญาตให้ใช้กับผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น และให้มีอายุสามปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดเสียหายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานขอรับใบแทนจากสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความทราบการสูญหายหรือชำรุดเสียหายดังกล่าว

การขอใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๘ การย้ายสถานที่ทำการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ระบุไว้ในใบอนุญาตต้องได้รับอนุญาตจากสำนักงาน

การขออนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานซึ่งจะเลิกประกอบกิจการต้องแจ้งเป็นหนังสือให้สำนักงานทราบล่วงหน้าก่อนเลิกประกอบกิจการไม่น้อยกว่าหกสิบวัน เมื่อเลิกประกอบกิจการแล้ว ให้ส่งคืนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่เลิกประกอบกิจการ

มาตรา ๔๐ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานต้อง

(๑) ไม่เปิดเผยข้อเท็จจริงที่ได้มาหรือล่วงรู้มาจากการปฏิบัติการตรวจสอบมาตรฐาน โดยประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการค้าของผู้ขอให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน เว้นแต่เป็นการเปิดเผยตามหน้าที่หรือตามกฎหมายหรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

(๒) ไม่มีส่วนได้เสียในผลประโยชน์กับผู้ขอให้ตรวจสอบมาตรฐาน

(๓) แจ้งให้ผู้ขอให้ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานทราบ และดำเนินการแก้ไขความบกพร่องหรือผิดพลาดนั้นทันที ในกรณีที่ตรวจพบความบกพร่องหรือผิดพลาดในผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน

(๔) แจ้งให้สำนักงานทราบภายในสามวันนับแต่วันที่ตรวจพบความบกพร่องหรือผิดพลาดในผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตาม (๓)

หมวด ๖

การควบคุม

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานจัดทำรายงานผลการดำเนินงานตรวจสอบและรับรองมาตรฐานต่อสำนักงานทุกกรอบสามเดือนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๔๒ ให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานเก็บรักษาผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องไว้เป็นเวลาสามปีเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้

การเก็บรักษาผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งจะเก็บรักษาในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ก็ได้

มาตรา ๔๓ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(๑) เข้าไปในสถานที่ทำการหรือห้องปฏิบัติการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน หรือสถานที่ทำการ สถานที่เก็บสินค้าเกษตร หรือยานพาหนะของผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือระหว่างเวลาทำการเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการหรือห้องปฏิบัติการของผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานไม่ว่าเวลาใด เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบการดำเนินงาน ตลอดจนเครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมาตรฐาน

(๓) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่เก็บสินค้าเกษตร หรือยานพาหนะของผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองมาตรฐานไม่ว่าเวลาใด เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจสอบว่าสินค้าเกษตรเป็นไปตามมาตรฐานหรือไม่ หรือมีมาตรฐานถูกต้องตามรายงานผลการตรวจสอบมาตรฐาน หรือใบรับรองมาตรฐานหรือไม่ หรือเพื่อตรวจสอบเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบมาตรฐาน

(๔) สุ่มตัวอย่างสินค้าเกษตรจากผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน หรือสั่งให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าจัดส่งตัวอย่างของสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองมาตรฐานในปริมาณที่สมควรเพื่อนำมาตรวจสอบ

(๕) สั่งให้ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือผู้ที่เกี่ยวข้องมาชี้แจง ให้ถ้อยคำ หรือหลักฐานหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องหรือแก้ไขความบกพร่อง หรือผิดพลาดที่ตรวจพบ

(๖) ยึดหรืออายัดสินค้าเกษตร เอกสาร วัตถุ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือสิ่งใดที่มีการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าเป็นเท็จ หรือที่ใช้ผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานที่บกพร่องหรือผิดพลาดตามมาตรา ๔๐ (๓) หรือที่ผลการตรวจสอบและรับรองไม่เป็นไปตามมาตรฐานตาม (๔)

ในการปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และในกรณีตาม (๒) หรือ (๓) หากมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือหลักฐานดังกล่าวจะถูกยึดย้าย ชุบซ้อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นแต่จะเริ่มการค้นในเวลากลางคืนมิได้ เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น

มาตรา ๔๔ สินค้าเกษตรที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๓ (๖) นั้น ให้คณะกรรมการมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไปแต่ได้ใช้หรือแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ คณะกรรมการอาจสั่งให้แก้ไขหรือปรับปรุงสินค้าเกษตรให้เป็นไปตามมาตรฐานทั่วไปหรือสั่งให้ทำลายเครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหลุดพ้นจากสินค้าเกษตรนั้นก็ได้ หากไม่สามารถทำลายเครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหรือทำให้เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหลุดพ้นจากสินค้าเกษตรได้ก็อาจสั่งให้ทำลายสินค้าเกษตรนั้น

(๒) ในกรณีที่ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าไม่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับโดยที่มีกฎกระทรวงกำหนดมาตรฐานบังคับสำหรับสินค้าเกษตรนั้น คณะกรรมการอาจสั่งให้ทำลายหรือในกรณีที่นำเข้าอาจสั่งให้ส่งกลับคืนไปก็ได้ หรือสั่งให้รอไว้เพื่อให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าแล้วแต่กรณี ขอรับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ

ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า แล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการแก้ไข การปรับปรุง การทำลาย การส่งกลับคืน หรือการรอไว้ซึ่งสินค้าเกษตรเพื่อขอรับใบรับรองตาม

มาตรฐานบังคับ หรือการทำลายเครื่องหมายมาตรฐานทั่วไปหรือการทำให้เครื่องหมายมาตรฐานทั่วไป หลุดพ้นจากสินค้าเกษตร

มาตรา ๔๕ บรรดาสิ่งของที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๓ (๖) นั้น ถ้าไม่ปรากฏเจ้าของหรือผู้ครอบครองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้ยึดหรืออายัด หรือพนักงานอัยการ สั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือเมื่อศาลไม่พิพากษาให้รับ และผู้เป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองมิได้ร้องขอรับ คืนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลพิพากษาถึงที่สุดหรือวันที่ ได้รับแจ้งว่าไม่มีการฟ้องคดี แล้วแต่กรณี ให้สินค้าเกษตรหรือสิ่งของที่ได้ยึดหรืออายัดไว้ตกเป็นของแผ่นดิน และให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการมีอำนาจจัดการอย่างหนึ่งอย่างใดได้ตามที่ เห็นสมควร

ในกรณีที่สินค้าเกษตรหรือสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้เป็นของเสียหายหรือถ้าหากเก็บไว้จะเสี่ยงต่อ ความเสียหายหรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาเกินค่าของสินค้าเกษตรหรือสิ่งนั้น สำนักงานจะจัดการขาย ทอดตลาดสินค้าเกษตรหรือสิ่งนั้นเสียก่อนคดีจะถึงที่สุดหรือก่อนที่จะตกเป็นของแผ่นดินก็ได้ เงินค่าขายทอดตลาดสินค้าเกษตรหรือสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายและค่าภาระติดพันทั้งปวงแล้ว เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใด ให้ถือไว้แทนสินค้าเกษตรหรือสิ่งนั้น

มาตรา ๔๖ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่รัฐมนตรี ประกาศกำหนด

ในการปฏิบัติหน้าที่พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคล ซึ่งเกี่ยวข้อง

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๓ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง อำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตร กรรมการวิชาการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๔๙ ในกรณีที่ผลการตรวจสอบตามมาตรา ๔๓ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ปรากฏ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า สินค้าเกษตรใดที่อยู่ภายใต้มาตรฐานบังคับไม่ปลอดภัยหรืออาจก่อให้เกิด อันตรายต่อสุขภาพของประชาชน พืช หรือสัตว์ ให้สำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ มีอำนาจ

(๑) ประกาศผลการตรวจสอบให้ประชาชนทราบในหนังสือพิมพ์หรือวิธีการอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยให้ระบุข้อความดังต่อไปนี้ด้วย

(ก) ในกรณีที่ปรากฏผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรนั้น โดยแนชดให้ระบุชื่อผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้า พร้อมทั้งชนิดและลักษณะของสินค้าเกษตรหรือภาชนะบรรจุนั้น และถ้าสินค้าเกษตรหรือภาชนะบรรจุดังกล่าวมีชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิต ส่งออก หรือนำเข้า ก็ให้ระบุชื่อทางการค้าหรือลำดับครั้งที่ผลิต ส่งออกหรือนำเข้านั้นด้วย แล้วแต่กรณี

(ข) ในกรณีที่ไม่ปรากฏผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าโดยแนชดแต่ปรากฏผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรนั้น ให้ระบุชื่อผู้จำหน่ายหรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และสถานที่จำหน่ายหรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย พร้อมทั้งชนิดและลักษณะของสินค้าเกษตรหรือภาชนะบรรจุนั้น

(๒) เรียกเก็บสินค้าเกษตรหรือสั่งให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าซึ่งสินค้าเกษตรนั้นจัดเก็บสินค้าเกษตรภายในระยะเวลาที่สำนักงานกำหนด และให้สำนักงานมีอำนาจทำลายสินค้าเกษตรดังกล่าวหรือดำเนินการอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรแล้วแต่กรณี เป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการประกาศ การเรียกเก็บ การทำลาย หรือการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าหรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินครั้งละสามเดือน

ผู้ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งจะประกอบกิจการตามใบอนุญาตในระหว่างที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นไม่ได้

มาตรา ๕๑ สำนักงานมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่า

(๑) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๑ หรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔

(๒) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าหรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วมากระทำความผิดอีกภายในห้าปี

(๓) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าหรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อเศรษฐกิจหรือต่อประโยชน์สาธารณะ

(๔) ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้ากระทำความผิดตามมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๒ วรรคหนึ่ง มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔ หรือมาตรา ๗๕ หรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน กระทำความผิดตามมาตรา ๖๔ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ วรรคสอง มาตรา ๗๒ วรรคสอง หรือมาตรา ๗๔

ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง จะขอรับใบอนุญาตใหม่อีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นสองปีนับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

มาตรา ๕๒ การสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา ๕๐ และการสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๑ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓ ให้สำนักงานประกาศรายชื่อผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า หรือผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานที่ถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ ให้ผู้บริโภคหรือประชาชนทราบเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองผู้บริโภคหรือประชาชน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

หมวด ๗

เครื่องหมายรับรองมาตรฐาน

มาตรา ๕๔ เครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตร มี ๒ แบบ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานบังคับสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับ

(๒) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตรที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานทั่วไป

ลักษณะของเครื่องหมาย การใช้เครื่องหมาย และการแสดงเครื่องหมายให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าสินค้าเกษตรตามมาตรฐานบังคับต้องแสดง
เครื่องหมายรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๕๔ (๑) ก่อนนำออกจากสถานที่ผลิตหรือรับมอบไปจาก
เจ้าพนักงานศุลกากร ในกรณีหลังนี้รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ทำภายหลังตามเงื่อนไขที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๕๖ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานตามมาตรา ๕๔ เว้นแต่เป็น
ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าที่ได้รับใบรับรองตามมาตรฐานบังคับหรือมาตรฐานทั่วไป แล้วแต่กรณี

หมวด ๘

การอุทธรณ์

มาตรา ๕๗ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้ขอรับใบอนุญาต หรือผู้ประกอบการตรวจสอบ
มาตรฐานมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ต่อคณะกรรมการ

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือโดยยื่นต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่
วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งของสำนักงาน

ให้สำนักงานเสนอคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่สำนักงานได้รับอุทธรณ์

ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์จาก
สำนักงาน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งของสำนักงาน เว้นแต่จะมี
การสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อนโดยคณะกรรมการ

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๘ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๐
วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๕๘ ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ หรือมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๐ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๖๑ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงาน ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกวันละไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๙ หรือมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๐ หรือมาตรา ๕๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามมาตรา ๔๓ (๕) หรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๗ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก หรือผู้นำเข้าผู้ใดไม่ดำเนินการจัดเก็บสินค้าเกษตรตามคำสั่งของสำนักงานตามมาตรา ๔๘ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๘ ผู้ใดเลียนเครื่องหมายรับรองมาตรฐานสำหรับแสดงกับสินค้าเกษตรตามมาตรา ๕๔ เพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นเครื่องหมายเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานผู้ใดจัดทำผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้เงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่ผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน เพื่อให้มีการออกผลการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานโดยมิชอบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับเงินหรือทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เพื่อกระทำการตามวรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง

มาตรา ๗๒ ผู้ใดทำใบรับรองมาตรฐานหรือรายงานการตรวจสอบมาตรฐานขึ้นทั้งฉบับ หรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เต็ม หรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใดในใบรับรองหรือรายงานดังกล่าวอันเป็นเท็จ เพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นใบรับรองหรือรายงานที่แท้จริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ผลิต ผู้ส่งออก ผู้นำเข้า ผู้จำหน่าย หรือผู้มีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ซึ่งสินค้าเกษตรผู้ใดใช้ใบรับรองมาตรฐานหรือรายงานการตรวจสอบมาตรฐานที่ตนรู้ว่าเป็นเท็จ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดถอน ทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งตราหรือเครื่องหมายอันพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับหรือหมายไว้ที่สิ่งใด ๆ ในการปฏิบัติการตามหน้าที่เพื่อเป็นหลักฐานในการยึด อาัยค หรือรักษาสิ่งนั้น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดโฆษณา จำหน่าย หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งสินค้าเกษตรที่มีกฎกระทรวงกำหนดให้ต้องเป็นไปตามมาตรฐานบังคับหรือแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานโดยรู้

หรือมีเหตุอันควรรู้ว่าสินค้าเกษตรนั้นมีได้ผ่านการตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้แทนนิติบุคคล กรรมการผู้จัดการ และบุคคลอื่นใดซึ่งกระทำการแทนนิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดและต้องระวางโทษเช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้นด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

มาตรา ๗๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวให้คณะกรรมการเปรียบเทียบความผิดที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการเปรียบเทียบที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนสามคนประกอบด้วยข้าราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หนึ่งคน พนักงานอัยการหนึ่งคน และพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอีกหนึ่งคน

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๘ บรรดามาตรฐานสินค้าเกษตรที่คณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าเป็นมาตรฐานทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๙ ให้ผู้ซึ่งได้รับใบรับรองเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับจากคณะกรรมการมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติแจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเพื่อขอรับใบอนุญาตจากสำนักงานเมื่อได้แจ้งแล้วให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานตามพระราชบัญญัตินี้จนกว่าสำนักงานจะมีคำสั่งไม่อนุญาตหรือใบรับรองนั้นสิ้นอายุ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐานและการควบคุมผู้ประกอบการตรวจสอบมาตรฐาน รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับผู้นั้น

มาตรา ๘๐ ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายรับรองของสำนักงานอันเป็นเครื่องหมายรับรองที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้ากับสินค้าเกษตรอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นใช้เครื่องหมายรับรองนั้นกับสินค้าเกษตรได้ต่อไปโดยให้ถือว่าเครื่องหมายรับรองนั้นเป็นเครื่องหมายรับรองมาตรฐานทั่วไปตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับเครื่องหมายรับรองมาตรฐาน รวมทั้งบทกำหนดโทษที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับกับผู้นั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยกำลังเร่งรัดพัฒนาสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน และโดยที่ในปัจจุบันสินค้าเกษตรหลายชนิดทั้งที่ผลิตขึ้นในประเทศและนำเข้าจากต่างประเทศยังไม่มีมาตรฐานใช้บังคับเป็นเหตุให้สินค้าเกษตรด้อยคุณภาพและไม่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค ประชาชนขาดความเชื่อถือ และส่งผลกระทบต่อการประกอบกิจการค้าสินค้าเกษตรของไทย ทำให้ไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลกได้ อันก่อให้เกิดความเสียหายแก่เศรษฐกิจของประเทศโดยรวม สมควรมีกฎเกณฑ์ในการกำหนดมาตรฐานและการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรขึ้น เพื่อส่งเสริมสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน เพื่อความปลอดภัยหรือเพื่อป้องกันความเสียหายอันอาจเกิดแก่ประชาชนหรือแก่กิจการค้าสินค้าเกษตรหรือเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
๒. ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
๓. ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐	ฉบับละ	๕,๐๐๐	บาท
๔. ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐	บาท
๕. การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๐ หรือใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓			
ครั้งละกึ่งหนึ่งของค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนั้น			

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน
โดยคำนึงถึงขนาดหรือลักษณะของกิจการหรือสาขาของการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานก็ได้